

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Anden och bruden säger:
-Kom. Herre Jesus

-O, vilken framtid vi har...

Konferenseko från Maranataförsamlingens sommarkonferens 2001 sid 12-17

***-Kan inte bibeltexten
vara ett hot?
undrade prästen...***

Reportage från "Kärlekens mässa" sid 24-25

UR INNEHÅLLET

LEDARE

Brudemystiken 2

PREDIKAN

Att vara i rörelse 4*En spjutspets i tiden* 18*Paddornas tid* 20

KONFERENSEKO

*Gud talar ännu till sitt folk,**bara vi har tid att lyssna* 12*Vittnesbörd* 14-17

ARTIKLAR

Allting har sin tid 8*Sju väsentliga ting* 10*"Kan inte bibeltexten**uppfattas som ett hot?"* 24*Vår tids normlöshet* 26**Tidningen MARANATA!**

ANSVARIG UTGIVARE

Stina Fridolfsson

stina.fridolfsson@maranata.st

REDAKTION

Ulla Näsholm

ulla.nasholm@maranata.st

Mikael Eliasson

mikael.eliasson@maranata.st

Berno Vidén

berno.viden@maranata.st

OMSLAGSFOTO

Mikael Eliasson

ADRESS

Bällstavägen 100

Box 201 34

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNET

Hemsida: www.maranata.stE-mail: info@maranata.st

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag

Bromma 2001

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges 6 ggr/år av Maranataförsamlingen i Stockholm.

©MARANATA!

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

Brudemystiken

Det som förr var så kännetecknande för församlingslivet: främlingskapet, förkunnelsen om omvändelse och Jesu efterföljelse, att leva avskild ifrån världen och vara ett vittnesbörd om den tillkommande tidsålderns verklighet, har tonat bort. Var finns utstrålningen, den innerliga, förtroliga gudsgemenskapen som präglade de kristna med ett överjordiskt sken?

"DÅ NI ALLTSÅ HAR UPPSTÅTT med Kristus, sök då det som är där ovan, där Kristus sitter på Guds högra sida. Tänk på det som är där ovan, inte på det som är på jorden." Kol. 3:1.

Så manade aposteln. Och hela Bibeln talar om ett folk som håller sig för sig självt, som inte är likt andra folk. Ett folk som har en Gud så helig, att han inte får avbildas. Hans namn skall hållas heligt, man får inte göra sig något beläte av denne herrarnas Herre och konungars Konung.

Och så manar Gud: I skolen vara heliga, ty jag är helig.

Utan helgelse får ingen se Herren. Vad innebär det då att vara helig?

I VÅR TID, då begreppet synd bedöms som farligt för den fria människan, väcker det frustration att tala om Guds omutliga krav. Vi vill gärna psykologisera. Uppmuntra människor, så att de inte faller offer för jante-lagen. Kom ihåg att du är värdefull....

Samtidigt med att man i försök att uppmuntra komplexfyllda och missmodiga människor påminner om deras unika värde, skapas och befästs djupa svalg och stora nivåskillnader mellan människor. De vackra, de duktiga, skarptänkta och resursstarka lyfts ständigt fram och belönas. Medan de som av en odemokratisk skapelse inte begåvats med vad vi människor värderar högt: skönhet, intelligens och förmåga till fysiska och intellektuella prestationer, faller igenom som misslyckade existenser.

Och så har vi ungdomskulten. De som har framtiden för sig, de som kan vara god investering att satsa utbildning och arbetsplats på, de som räknas vara värdefulla produktionsfaktorer – de får möjligheter att förverkliga sina drömmar.

Ja, så är det i världen. Den svagare slås

ut, hur vi än försöker motverka effekterna. De mobbas i skolan, klarar inte prestationskraven och konkurrensen. Hur är det då i den kristna församlingen?

JESUS FÖRMANADE SINA lärjungar att inte räkna och värdera som de mäktiga i världen. "...den störste bland er skall vara som den yngste och den som är ledare skall vara som tjänaren." Luk. 22:26.

Paulus, som mer än någon annan av apostlarna fick predika och förmedla evangelium till kommande generationer, demonstrerade med sin livsstil hur den som är född på nytt och fått medborgarskap i Guds eviga rike har helt andra värderingar än människorna i världen. "Jag anser inte att mitt liv har något värde för mig själv. Jag vill endast fullborda mitt lopp och den uppgift som jag har fått av Herren Jesus: att vittna om Guds nåderika evangelium." Apg. 20:24. Och i Filipperbrevet manar han församlingen att ha Jesu sinnelag: "Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa." Och så fortsätter han med att deklarerar: "Allt det som var en vinst för mig räknar jag nu som förlust för Kristi skull. Ja, jag räknar allt som förlust, därför att jag har funnit det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som avskräde för att jag skall vinna Kristus och bli funnen i honom, inte med min egen rättfärdighet, den som kommer av lagen, utan med den som kommer genom tro på Kristus, rättfärdigheten från Gud genom tron. Då känner jag Kristus och kraften från hans uppståndelse och delar hans lidanden genom att bli lik honom i en död med honom, i hoppet om att nå fram till uppståndelsen från de döda."

VILKEN UNDERBAR LISA det är att få basera sin tillvaro på Guds Ord, där allt som har med människoförgudning och styrka som kan mätas med våra sinnens måttstock döms ut som avskyvärt.

”Ty det som är högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud.” Luk. 16:15.

”Ty allt som finns i världen, köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet.” 1 Joh. 2:16-17.

”Mina bröder, ni kan inte tro på vår Herre Jesus Kristus, den förhålligade, och på samma gång göra skillnad på människor.” Jak. 2:1

ALLT SOM LEDER TILL att människor upphöjs, har Guds folk i alla tider tagit avstånd ifrån. Tävlingsidrott. Artisti. Kulturliv och tempelbyggen. Måktiga, starka organisationer där man måste räkna med massan och världens resurser. Allt vad människan i sin kraft och egen rättfärdighet kan åstadkomma har Gud inneslutit under synd. Det är präglad av den rebelliska människonaturens försök att klara sig utan Gud. Självförverkligande, självförhålligande, högmod och självtillräcklighet. Gud ger inte sin ära åt någon annan. Endast den som i allt gjort sig helt beroende av Gud och de himmelska kraftresurserna, har vunnit det eviga livet. ”Men nu har Skriften inneslutit allt under synd, för att det som var utlovat skulle ges genom tron på Jesus Kristus åt dem som tror.” Gal. 3:22.

Tyvärr märker vi att många kristna församlingar numera använder mycket tid, kraft och resurser att engagera sig i tävlingsidrott, musikfestivaler, nöjesliv och övriga av världsordningen präglade aktiviteter. Det som förr var så kännetecknande för församlingslivet: främlingskapet, förkunnelsen om omvändelse och Jesu efterföljelse, att leva avskild ifrån världen och vara ett vittnesbörd om den tillkommande tidsålderns verklighet, har tonat bort. Var finns utstrålningen, den innerliga, förtroliga gudsgemenskapen som präglade de kristna med ett överjordiskt sken, det som gjorde dem förtjänta av beteckningen ”Kristusbrev” - kända och lästa?

I FÖRHÅLLANDE TILL VÄRLDEN är Jesu församling en änka. Hon har för-

lorat sin försörjare, och hör till just den kategori människor som valt att ställa sig främmande till mycket av det som andra anser värt att satsa på. Ett irritationsmoment, som med sina ställningstaganden inte värderas. Det väckelsefolket tillfört samhället av kulturella och ekonomiska värden, faller i glömska. I sitt änkestånd präglas detta folk av längtan efter den man som tagits ifrån dem. Församlingen lever med ett gåtfullt hopp, där den inbegrips bland troshjältarna i Hebr. 11: ”Kvinnor fick tillbaka sina döda genom uppståndelse.”

I förhållande till världen och dess värderingar en änka. Men i verkligheten Jesu väntande brud.

I DEN NYA bibelöversättningen, Bibel 2000, mötte det vissa problem att översätta begreppet jungfru. Ordet jungfru ansågs alltför föråldrat, och därför valde bibelkommissionen att skriva ”ung flicka”. Ett mycket olyckligt val, med tanke på att i vår tid har många unga flickor förlorat det som borde vara kännetecknande för unga flickor, men bara kan sägas om jungfrur, nämligen oskulden.

Jesu Kristi församling liknas vid en jungfru, en kvinna som inte någon man kommit vid. En kysk, oskuldsfull och ren jungfru, som avskiljer sig för sin trollovade, och väntar på den dag då han hämtar henne. Bibeln återkommer ofta till denna bild, och talar om den bröllopsfest som väntar. Och hur denna medvetenhet om vårt medborgarskap i ett annat rike motiverar oss att leva avskilt, helgat och rent.

”Natten går mot sitt slut och dagen är nära. Låt oss lägga bort mörkets gärningar och klä oss i ljusets vapenrustning.” Rom. 13:12.

MARANATA - kom Herre Jesus! ■

Text:
Stina
Fridolfsson

JK tillbakavisar polisanmälan

Tidskriften Maranata blev under sommaren föremål för två polisanmälningar. Den ena gjordes av en vikarierande bibliotekarie i Åmål och den andra av RFSL, Trestad. Polisanmälningarna lyftes fram av media som snabbt spred nyheten. Anklagelserna mot tidningen var osakliga och hävdade att den fört fram oriktiga och nedlåtande uppgifter om homosexuella.

Enligt anmälarna ska de homosexuella ses och dömas som en folkgrupp vilket de vare sig är eller – i egentlig mening - kan komma att utgöra. Dessutom anklagas tidningen Maranata för att ha förtalat och kränkt enskilda personer. Två artiklar anmäldes, dels ”Göteborg i ett kusligt perspektiv”, Maranata! nr 3-2001 och dels ”Prisgiven mänsklighet”, tidigare publicerad i Midnattsropet. (Båda dessa artiklar finns tillgängliga på internet under adressen www.maranata.st).

Justitiekanslern har som ensam och exklusiv åklagare i fråga om tryck- och yttrandefrihetsbrott beslutat att inte vidta någon åtgärd med anledning av anmälningarna, utan tillbakavisar dem. Enligt JKs beslut kan något ingripande mot artiklarna inte vara aktuellt då dessa inte bryter mot nu gällande lagstiftning. Vare sig påstådd hets mot folkgrupp eller förtal mot enskild person kan således åberopas.

På Justitiedepartementets bord ligger ett nyligen släppt betänkande på remiss, med förslag om ändringar i både Tryckfrihetsförordningen, alltså en ändring i grundlagen, och i Brottsbalken. Går betänkandets lagförslag igenom med sin nuvarande ordalydelse, innebär det att religions-, yttrande- och tryckfriheten i vårt land, kraftigt kommer att begränsas.

BV

Att vara i rörelse

*"Må Gud hjälpa oss vara villiga att röra på oss! Inte bromsa upp, inte frigöra sig på ett falskt och felaktigt sätt från det sammanhang där han placerat oss. Det är angeläget att **TILLSAMMANS** vara i rörelse."*

Denna predikan var den sista Arne Imsen förmedlade till församlingen, 16 januari 1999. I nästa nummer av tidningen publiceras andra delen.

Predikan av Arne Imsen

Vågrörelserna som sköljer över Sverige och andra länder uttrycker på ett mycket konkret och på tagligt sätt feminismen, vilken i sin tur har sin upprinnelse i katolicismen. Inte i katolska kyrkan, för det är något annat, men katolicismen. Dessa vågrörelser har nu gått ut över hela kristenheten. Detta förkunnades i våra bibelstudier för tjugo – trettio år sedan. Det som då sades och nu upprepas har genom utvecklingens egen gång bekräftats. Det vi sade då är historia idag.

Det som har hänt med kristenheten i Sverige är häpnadsväckande ting. Många människor är mycket förvirrade, en del helt desorienterade och andra desillusionerade. Men genom den kunskap Anden har meddelat oss, behöver vi inte bli tagna på sängen, ej heller efterblivna; vi är förutseende genom den helige Ande. Det är ett förtroende vi fått.

Det denna lilla församling proklamerade för trettio år sedan förkastades som fullständigt förlegat, omänskligt. Man såg det som frihetsberövande eller glädjedödande teorier och dogmer. Man förklarade fri moral, som utvecklades till att bli fri *ifrån* moral. Nu har man prövat allt detta och nu skall man försöka tämja vilddjuret som man släppt loss. Men det finns ingen som kan det. Inte politiken, inte religionen, inte kulturen.

Det finns något som är livgivande, där vi har en enorm betydelse: Guds hus. Ett hus finns ju för att någon ska bo i det. Eller hur? Var bor Gud? Han bor i sitt hus! Men han bor inte i hus gjorda av människohänder. Sådana hus har han flyttat ifrån för länge sedan. Han delar absolut inte bostad med andra hyresgäster och vill inte heller ha gemensamt ägande.

Guds hus är ingen abstraktion, det är konkret och påtagligt. Bara därför att det är andligt, så får vi för oss att det inte är verkligt, men den andliga verkligheten är större än den fysiska.

Om Jesus står det: när han kom hem... Vem upplåter vi bostad åt? Är det naturligt för Jesus att vara ibland oss? Trivs han hos oss? Eller kan det vara så att han har hamnat i en undantagsställning, så att han står utanför och vädjar om att få komma in? Är dörren öppen?

I Guds hus har Han äganderätten. Han är byggmästare, konstruktör. Ritningarna finns hos honom. Vi har ingen som helst rätt att göra om dem; lägga till något eller dra bort något. Det heter: "Se nu till att du gör allt efter den mönsterbild som blev dig visad på berget..." Vårt uppdrag är att förverkliga Guds planer så att vi, du och jag tillsammans, blir ett

hus där Gud kan bo.

Vad är det som gör att Gud haft så svårt att få plats? Babels bygge – i motsats till vad då? Vem var det som kom med idén att bygga ett hus? Det fanns en gudomlig plan som djävulen lyckades röva bort och överlämna åt människan. Så började människorna skaffa material. Gud hade planerat att bygga ett hus med material från sin egen skapelse. Det skulle vara sten, det skulle vara en klippa med Guds skapelses fasthet.

Men människan hittade sina egna lösningar och började tillverka tegelsten. Så hade hon skaffat ett mänskligt material, där det endast var dugligt med ett gudomligt. Och så började hon bygga. Så kom frågan om hur man skulle få det här att hålla ihop, att bindas samman.

Guds tanke och plan var att stenarna som var hans egen skapelse skulle hållas samman av murbruk, men tegelstenarna, som är ett uttryck för den mänskliga förmågan och intelligensen, de foga inte samman genom murbruk, utan genom jordbeck. ”Svart som den svarte är människans visdom”.

Jorden är fylld av tegelstensbyggnader som kallas Guds hus. Alla har en väldig strävan. De har torn som reser sig högt upp, och vanligtvis kröns de av en tupp. Symboliken är tydlig, de försöker resa sig upp för att riktigt markera strävan mot höjderna – ett torn, två, tre torn. I alla fall torn som visar en inriktning.

Men Gud vill att vi ska vara Hans hus, uppbyggt med gudomligt material och sammanbundet av det himmelska murbruket.

Detta kan vi aldrig prestera, det är helt uteslutet, men vi kan ha hans löften som mål, så att löfterna blir upplevelser. Det skrivna Ordet blir det upplevda ordet. Hur ska detta kunna gå till? Här är svaret: ”Låten eder alla uppfyllas av Anden...” Låten – det är fråga om viljan. Vill du bli uppfylld med Anden så finns alla möjligheter att bli det, men det går inte genom passivitet. Bibeln måste bli levande och hågen väckt så att vi kan sätta oss i rörelse. Grundförutsättningen för att detta ska ske är att vi allesammans låter oss uppfyllas av den helige Ande.

Nästa bibelord är ett oerhört mönster för hur Gud förverkligar sina planer och för hur suverän han är. Han är fullständigt oberoende av våra händer, vår intelligens. Ändå vill han ha allt vi represen-

terar för att bruka det i sin tjänst. Han har givit oss förebilder och ideal som vi måste tänka på och tillägna oss. Vi måste bli riktiga forskare, så att vi gräver fram hemligheten till hur detta kan förverkligas.

Guds mönster

I Hesekiels första kapitel finns Guds mönster. Han ger oss en förebild genom de märkliga rundlarna. Vi kan kalla dem hjul. Det är en hel mängd helt förunderliga hjul. De beskrivs som inbyggda i varandra och står i ett speciellt förhållande till varandra.

All deras verksamhet förutsätter energimottagande ifrån en alldeles bestämd himmelsk kraftkälla. Helt plötsligt drog de åt ett håll. Inte ett och ett, men alla tillsammans! Det var inte så att det kom en ängel från himlen och ryckte loss dem från varandra och skickade hjulen åt olika håll. Det är ju annars maximal andlighet att vara fri. Frågan är väl då vad du är fri till. ”Fri att älska, fri att tjäna...” Men fri att älska och tjäna är inte att släppa loss sina inre drömmar. Det är att älska Gud och tjäna honom.

**Gud vill att vi
ska vara
Hans hus,
uppbyggt med
gudomligt
material och
sammanbundet
av det
himmelska
murbruket.**

Dessa hjul har ett bestämt förhållande till varandra och de kommer alltid samlade, inte ett och ett; hit och dit: *min* vision, *min* plan, *mina* drömmar och *mitt* förverkligande.... Den köttsliga människan är ovillig att underordna sig en gudomlig plan, foga sig in i ett gudomligt mönster och hitta relationen till de andra hjulen. Därför tycker hon att hon kan slita sig loss från de andra och dra iväg åt det håll hon själv tycker passar. Men

om man är inne i Guds plan, Guds mönster, då har man en väldigt stor längtan efter att få vara tillsammans. Det är fråga om en kärlek fri från egenkärleken, egennyttan, självförverkligandet.

Åter till denna fantastiska bild. Rätt vad det är så sätter sig hjulen i rörelse. Här är förutsättningen för Guds rikes framgång. Och för församlingens förverkligande av sitt mycket hemlighetsfulla uppdrag. Vi ska återkomma till hjulen, rundlarna, rörelsemönstret, relationerna, förutsättningarna, gemenskapsbehovet.

Allt det jag nu sagt ligger i fullständig strid med tidens ideal och förebilder. Det får vara hur det vill med den saken, men om vi har fattat detta enorma budskap, då blir bönen: Herre, hjälp mig hitta min plats i denna förunderliga värld, hjälp mig att förstå betydelsen av riktiga relationer till hjulet ovanför och hjulet under; hjälp mig att vara villig röra på mig och inte bromsa upp, hjälp mig så jag inte frigör mig på ett falskt och felaktigt sätt från det sammanhang där du har placerat mig, utan finner det viktigt och angeläget att tillsammans med de andra hjulen få vara i rörelse i enlighet med ditt enorma uppdrag.

Bara hjulen kommer på plats, bara Herren får dem i rörelse så är kampanjernas tid slut och väckelsehysterin har försvunnit. Där upptäcker man att gudsingripandet är inte baserat på impulser, utan det är planmässigt förberett och metodiskt genomfört så att var och en hittar sin plats. Där kan vi vara med och ge näring åt förflyttningen i den ena eller andra riktningen. Vinden blåser vart den vill... Det är den rörligheten vi behöver ha, tillsammans.

Gud har upprättat en källa i Sions stad mot all synd och orättfärdighet. Där vill han rena oss så att vi frimodigt kan kungöra hans hemligheter.

Det jag nu ska tala om kräver mycket. Det får inte bli slagträn som vi använder i den teologiska trätan eller i den kyrkopolitiska kontroversen. Det vore helt meningslöst. Då är det bättre att man avslutar striden och blir katolik. Inte tänker på annat än mässor, ikoner, relikier och sådant som är prydligt, kulturellt, allmänt och uppbyggligt. Sedan får man försöka lösa frälsningsfrågan med avlat och försöka hålla sig utanför skärselden och även försöka få andra loss ifrån pulgatoriet. Men ingen av oss vill väl det?

En hel del saker här är rent förfärliga, tycker vi. Exempelvis Mariakulten. Men funderar vi på hur det är med vår egen Maria-kult?

Antikrist och hans brud

Antikrist håller på att församla sin brud, sin drottning. Allt det han företar sig är en förvanskning eller imitation av Guds planer och metoder. Krist blir Antikrist, Lammets hustru blir den stora skökan... Den profana och religiösa makten förenar sig. Sist och slutligen ser vi denna förunderliga kombination av motstridiga krafter som plötsligt träder fram med denna sköka.

Människans stora behov är försoning med Gud. Men man saknar korsets kraft. Man kan erbjuda vad som helst, sjunga om tomtar och troll, psalmer och visor, framföra olika variationer av konst som man sätter upp så att människan får fäste för sin virrande och sökande blick. Men det människan får är vin iskänkt ifrån kalken som den här vidriga superhoran, lyxhoran har. Det här är inget party för några handplockade kyrkobesökare, utan hela mänskligheten är berusad.

Det skökan säger även då hon försöker vara vis och klok, är ingenting annat än fyllesnack. Hon ljuger! Hon berusas av sina egna lögnar, och berusar andra genom att kärleksfullt och generöst, tjuvande bjuda. Det är helt oerhört att en hel mänsklighet blir bedragen.

Vad har då Jesu brud fått? *"I vinkäl-laren har han fört mig in och hans bänér över mig är kärlek..."* Har du förts dit? Han styrker mig med äpplen och sötaste vin, sjöng man förr. Vem är det som gör detta? Det är inte lyxhoran från Babylon! Han som lett oss in i vinkällaren, där det finns alla årgångar från skapelsens begynnelse, och där det mot alla naturliga lagar konstateras att han har gömt det bästa vinet till sist, är vår Herre Jesus Kristus.

Mitt i denna berusningens, förvirringens och gudsfrånvändhetens tid har han sparat det bästa till sitt folk, till den sista generationen. "Då skall jag utgjuta min Ande över allt kött." Vi kan inte mobilisera något försvar, men vi kan få ett inneboende övertryck, så vi får ett andligt övertag över dessa krafter.

Förförelsens magnifika är så slugt ut-

tänkt, så man har nästan en känsla att det här har ingen människa kunnat hitta på. Här talar en annan furste, Lucifer, sitt märkliga språk. Förförelsens, lögnens och bedrägeriets språk. Han gör det som han alltid gjort ända från falllets dag. Han framstår allt tydligare bakom skeendet. Han har försökt imitera Gud så att det ska se ut som om han själv vore Gud och Gud är satan, att himlen är helvete och helvete är himlen, att svart är vitt och vitt är svart. Förförelsens konst. Hur har han lyckats så totalt med detta?

Vi har hört uttrycket "det stora avfallet". När inträffar det? Då Guds eget folk har maximala möjligheter att se tecknen, att orientera sig i tiden och låta sig uppfyllas av Anden för att sätta kurs mot himlen, då Jesu Kristi församling har större resurser än någon gång tidigare i sin historia, med rikare löften än någon annan tidigare generation – då inträffar det fullständigt motsägelsefulla.

När man har dessa stora resurser, då börjar stjärnfallet. Stjärnorna faller från himlen ner på jorden. Det är ett fall i andevärlden, men stjärnorna, Herrens tjänare, faller ifrån det eviga, himmelska firmamentet, ner på jorden. Som ett resultat av detta uppstår kaos, förvirring.

***Några gick in
under Guds
fullkomliga
vilja för att
följa Lammet
vart det går.
De som inte
skonade sig
själva, men
var redo att ge
sina liv.***

Det blir till sist så att när Gud själv tar itu med avfallet och alla dess konsekvenser, då reduceras furstarna till nollor och försöker gömma sig bakom de förskansningar de byggt upp för att bereda människorna trygghet.

Var ska vi gömma oss för Guds vrede? För Lammets vrede? Det finns ing-

en neutral plats att fly till. Det finns ingen förskansning att gömma sig bakom. Allt är uppenbart, avfallet bekräftat och Guds åtgärd ett faktum.

Vem kan stå emot brudgummen, skökans, drottningens man Antikrist; vem kan stå emot? Skriften säger *ingen*. Människorna är fullständigt tillintetgjorda inför mötet med hans ande, hans ideologi, hans kulturyttringar, hans religiösa form, hans projekt och program. De blir totalt avvärnade. Kan ingen stå emot? Jo då – den Smorde. Det heter: de som icke har dragit sig undan, de valde att följa Lammet vart det går. De hade icke sitt liv så kärt att de drog sig undan...

Det fanns dem som nöjde sig med Guds tillåtna vilja och blev Antikrists byte och offer. Men så fanns också några som gick in under Guds fullkomliga vilja för att följa Lammet vart det går. De som inte skonade sig själva av en eller annan orsak, men var redo att ge sina liv.

Jag känner i mitt hjärta ett rop: Herre Jesus Kristus, är jag verkligen en korsbärare i din efterföljd, eller är det så att jag nöjer mig med ett kors runt halsen. Har jag korset endast som dekoration och symbol? Det som kan hjälpa oss är korsets kraft! Här finns källan han har upprättat för att befria sitt folk från feghetens och självupptagenhetens synd, så vi får vara med om en reningsprocess.

Levande uppenbarelse

Församlingen fick en viktig och synnerligen angelägna undervisning i Uppenbarelsesboken Där ges oss en väldig orientering. Om vi låte oss uppfyllas av den helige Ande och fick den visdom som Guds Ande representerar och den kunskap som Anden vill förmedla till oss och igenom oss, så blir uppenbarelsen levande. Låt oss studera, riktigt forska, tränga oss in i den värld som vi tycker innehåller så många och svåra symboler, men som egentligen är klar och enkel. Om vi får den ner på det plan där det hör hemma, så blir det inte någon filosofisk eller akademisk uppfattning.

Varje tal i Uppenbarelsesboken har en betydelse: sju församlingar, fyra väsenden... Så kan vi fortsätta att forska. Ett bestämt antal dagar, begränsad och avgränsad tid. På ett år skall denna otroliga, förfärliga förförerska blottas. Den som egentligen kommer att bli verkstäl-laren av dessa förfärliga domar som

omtalas i bibelns sista bok, är djuret som skökan sitter på. Han ska beröva henne alla hennes rikedomar, konfiskera alla hennes egendomar, där hon i sitt högmot proklamerar: Jag är ingen änka, jag sitter som drottning!

Det är märkligt att budskapet som var-

***Människor
måste få se
Jesus, inte
bara i mötes-
mönstret utan
i vårt sätt att
leva ut ett
kristet liv.***

nar för skökan och hennes väsende inte tränger igenom. Om det försvinner, då blir resultatet det stora avfallet. Andra idéer övertar, andra förebilder, avgudabilder som hämtas från Babylon. I varje tid går det igen. Där uppenbarelsen trängts ut blir folket tygellöst.

Förr ställde man denna fråga till varandra – trossyskonen kunde inte mötas utan denna hälsning: Hur har du det, broder, lever du det nya livet? När man kom samman, så sjöng man om och om igen i en förtätad atmosfär som inte var teatralisk eller professionell och regisserad: "O min vän, jag frågar nu: lever du".

Det är något av denna dimension vi behöver få tydligare, klarare, så att människor förnimmar i atmosfären redan när de kommer in genom dörren till möteslokalen vilket mål vi har, vilken helighet vi representerar. Att de kan se Jesus, inte bara i mötesmönstret utan i vårt sätt att leva ut ett kristet liv.

Om den tonen som fanns i väckelsestider tystnar, om den dimensionen försvinner, så får man istället en tendens att bli stormodig och skrytsam, man börjar sjunga om sig själv och sitt arbete, sina projekt. Man berömmar sig av sociala bragder och annat. Istället för att peka på Kristus reserverar man församlingen som ett skyltfönster där man marknadsför egna produkter. Himmelen gråter,

Jesus sörjer, Anden har dragit sig tillbaka. Istället har en annan ande tagit över.

Det märks först och främst i en ny generation som vet väldigt litet om Josef. Därför är det naturligare för dem att etablera kontakter med omgivande folk och deras gudar. Denna etablering började så fint. De som skulle prisges gjordes istället till vattenbärare och vedhuggare. Så småningom tog det främmande elementet över därigenom att man befryndade sig med de omgivande folkens döttrar.

Det finns ett folk som i den här situationen inte sitter i vikarna och underhåller varandra, eller ägnar sig åt stora debatter eller konferenser. Det finns fortfarande ett folk som prisger sitt liv på stridsfältets höjder. Där vill jag vara med! Jag ber till Gud om ynnesten att få tillhöra den skara som inte leker eller diskuterar bort tiden eller roar sig, som det står omtalat om dem som satte sig ner att äta och sedan stod upp för att leka.

Mitt i bedrävelsen finns ett hopp. Nyckeln till vår framtid ligger i detta faktum: HAN LEVER! Han skall komma igen! Han skall fullborda Faderns avsikter, och förhålla sig i och genom sin församling.

Tack för ett förnyat uppdrag! Guds budskap till en ny generation! Vi märker att det är inget nytt budskap, utan det gamla som blir förnyat. Så är det alltid. Guds Ord står fast, ty det är hans gamla, beprövade budskap för en ny generation som skall gå över floden; lämna öknerna och inta landet.

Vi har väldigt stora svårigheter. Förmodligen de största någon generation haft då det gäller exempelvis koncentration, omfattning, konsekvenser. Vi lever i en tid då problemen får sådana dimensioner att Gud måste avsluta. Situationen i mänskligheten blir så komplicerad och svår att det inte finns någon form av lösningar, och då måste Gud avbryta, ty annars skulle intet kött bli frälst; hela mänskligheten skulle gå under.

Då säger Gud: Hit, men inte längre! Och så avslutar han den förfärliga attacken mot den Smorde. Denna attack som tar sig uttryck i strid mot höga värden och människor. Det finns starka intressen som upplöser normala relationer och förvandlar hela mänskligheten till ett perverst, avogt och totalt förvirrat släkte. Där säger Gud stopp, för de utvaldas

skull. Om vi inte skulle ha någon annan uppgift i tiden, så har vi uppgiften att dämpa upp denna fruktansvärda flod av våld och ondska som drar fram över jorden. Natten kommer då ingen kan verka. Då avblåser Herren striden och evakuerar sitt egendomsfolk.

Men tänk att vi får finnas här som en moteld. Det sker inte genom att vi likbildas med världen eller låter oss uppfyllas av de andemakter som är rådande i världen. "Låten eder alla uppfyllas av helig Ande." Skall vi ta emot erbjudandet och gå in i det så att vi verkligen blir det Gud vill att vi skall vara? Det går inte komma med salt då förruttnelsen är ett faktum. Det har ett förebyggande syfte på jorden – inte i världen. Världen kan inte räddas, den är genomrutten. Som ljus i världen har vi en uppgift att lotsa människor ut ur träsk och förödelse, upp till Sions berg, som lyser. Staden lyser och orienterar oss så att vi kan hitta och förenas med Guds rike. Berget är Guds rike, staden är Guds församling.

***Om vi inte
skulle ha nå-
gon annan
uppgift i tiden,
så har vi upp-
giften att däm-
ma upp denna
fruktansvärda
flod av våld
och ondska
som drar fram
över jorden.***

Tack Herre, för uppgiften, tack att vi får vara med, tack för förtroendet! Hjälpa oss att förstå vad Du vill, så att vi inte blir socker, sötningsmedel, budbärare som kittlar människorna i öronen, utan blir salt!

Vi vet saltets effekter – det skapar törst. Predika ordet, så kommer hunger och törst efter rättfärdighet! ■

Forts. nästa nr.

”

Allting har sin tid, och vart företag under himmelen har sin stund. Födas har sin tid, och dö har sin tid. Plantera har sin tid, och rycka upp det planterade har sin tid.

Dräpa har sin tid, och läka har sin tid. Bryta ned har sin tid, och bygga upp har sin tid. gråta har sin tid, och le har sin tid. Klaga har sin tid, och dansa har sin tid.

Kasta undan stenar har sin tid, och samla ihop stenar har sin tid. Taga i famn har sin tid, och avhålla sig från famntag har sin tid. Söka upp har sin tid, och tappa bort har sin tid. Förvara har sin tid, och kasta bort har sin tid.

Riva sönder har sin tid, och sy ihop har sin tid. Tiga har sin tid, och tala har sin tid. Ålska har sin tid, och hata har sin tid. Krig har sin tid, och fred har sin tid.

Vad förmån av sin möda har då den som arbetar? Jag såg vilket besvär Gud har givit människors barn till att plåga sig med.

Allt har han gjort skönt för sin tid, ja, han har ock lagt evigheten i människornas hjärtan, dock så, att de icke förmå att till fullo, ifrån begynnelsen intill änden, fatta det verk som Gud har gjort.

Jag insåg att intet är bättre för dem, än att de äro glada och göra sig goda dagar, så länge de leva. Men om någon kan äta och dricka och njuta vad gott är under all sin möda, så är också detta en Guds gåva.

Jag insåg att allt vad Gud gör skall förbliva evinnerligen; man kan icke lägga något därtill, ej heller taga något därifrån. Och Gud har så gjort, för att man skall frukta honom.

Vad som är, det var redan förut, och vad som kommer att ske, det skedde ock redan förut; Gud söker blott fram det förgångna.

(Pred. 3:1-15)

”

Allting har sin tid

Text: Barbro Schröder

Vissa saker kan vi genast acceptera. Födas har sin tid och dö sin tid, det är solklart för alla. Men här då: ”Rycka upp det som planterats” - ska det tillåtas? Kan inte det vara grymt, tänk något som börjat växa och gro och ser ut att bli resultat av hårt arbete och så ska det ryckas upp! Och här då: Dräpa, bryta ner, gråta, sörja, kasta bort, tappa bort, riva sönder, hata, krig.

Guds visdom i detta som gör oss till stabila klippmänniskor; tillåter vi detta i våra liv? Exempelvis att allt bryts ner som man byggt upp under möda? Vill vi inte fly för att fortsätta i det gamla, uppbyggda - det invanda?

Krig, så grymt. Även när man läser om krigen i Gamla Testamentet så tycker man att det var grymt, men nödvändigt.

Gud rensade bort det onda för att hans folk skulle kunna leva i fred och frid.

Gråta och sörja. Vi tycker kanske det är obehagligt att möta människor som sörjer och gråter, men hur skulle de kunna fungera om de inte gick igenom de faserna. Vi uppmanas ju i bergspredikan att sörja med dem som gråter. Men det är ju inte ett bestående, det har endast sin tid för att övergå till sin motsats.

Tänk när vi kommer dit att vi inser att vi inte kan styra Guds klocka (evigheten) och acceptera vad han vill fostra oss till i tjänsten var och en individuell. Sluta jämföra oss med dem som är ”duktiga” och ”starka” och alltid orkar vara med.

Men är det inte i det osynliga; i tårarnas, sörjandets, borttappandets, nedbrytandets dödens dal, Han är som närmast?

Hur skulle en människa veta vad frid är, om inte krigets fasor (det andliga) omgett henne?

Vi hälsar på varandra med ”frid”, men tänker vi varje gång på innebörden i ordet? Vi ska naturligtvis önska varandra detta, men några gånger har jag mött människor som jag upplevt ha något alldeles särskilt när de hälsat med frid. Jag har känt hälsningen från himlen, som en pil av kärlek i hjärtat.

Jag kan tänka mig att det var något av detta människorna kände när de mötte Jesus. Ett ord från honom räckte för att hjärtan skulle öppnas och de tog emot budskapet med glädje.

Min högsta önskan är att så bli fylld av Hans kärlek att de människor jag möter får förnimma Guds kärlek och så tända en längtan efter sanningen.

Det har varit konferenser i landets kristenhet. Människor har upplevt förnyelser, men trots detta - blir det någon förändring, en omskakning av våra vanor, så att vi inte bara ska vara Ordets *höra-re*, utan bli Ordets *görare*.? Vi måste låta förnyelsen gå in och bryta ner och döda allt eget, vilken tid det än tar, så att det Herren vill får komma till i vårt liv.

Låt oss inte gripas av denna tidens stress. Det Herren vill utföra i oss måste vi tillåta. Även om tunneln är lång, så har den ett slut. I hoppet vet vi detta och tänk att komma ut i ljuset efter luttringens eld! Då ser vi bara Jesus och kan föra kärlekens budskap vidare. Det är inte våra ord som ska övertyga. Hans kärlek går rakt in i människorna. Gud hjälp oss att komma dit! ■

En öppen dörr till frälsning...

Text: Rolf Wahlgren

Vi ska börja med att läsa Matteus 27:

50. Åter ropade Jesus med hög röst och gav upp andan.

51. Och se, då rämnade förlåten i templet i två stycken, uppi-från och ända ned, och jorden skalv och klipporna rämnade.

(parallellställen finns i Markus 15:38 och Lukas 23:45).

Detta är ju ett känt ställe och många lärda utläggningar har hållits i detta ämne.

Men jag tror de flesta i alla fall vet att denna förlåt, detta stora draperi, hängde i Jerusalems tempel, mellan de två rum som kallades det heliga och det allra heligaste.

I det allra heligaste uppenbarade sig Gud. Enligt vad Han själv hade sagt, kunde man inte överleva att se Honom, såvida det inte var den speciella dagen på året som Gud hade föreskrivit, och såvida man inte var den översteprästen på vars lott det hade fallit att gå in där för att bringa Gud försoningsoffret.

Men en gång om året skulle det ske. Förlåten var tecknet på att det Gamla Förbundet gällde.

Försoningsoffret för folkets synder skulle överlämnas.

Enligt uppgifter som jag har inhämtat så var förlåten tjock som en knuten näve och så tung att det krävdes tre hundra präster att hänga upp den. Det var alltså inte fråga om ett tunt draperi vilket som helst.

Men när Jesus dog på korset, så var både offrens och förlåtens och därmed prästernas och översteprästernas tid, förbi. Det har ju diskuterats en hel del i vilket förhållande Jesus stod till Fadern vid sitt dödstillfälle. Särskilt vissa amerikanska källor har mycket att säga. Men när man läser stället om förlåten, som vi nyss har hört, så förstår man att det Gamla Förbundets tid i alla fall var slut i och med Jesu död på korset.

I stället för förlåten finns det nu en öppen dörr att stiga igenom till kontakt med Fadern själv. Och den dörren är Han själv, som dog på korset. Jesus Kristus själv.

Jag har skrivit en sång, som handlar om detta. Den skrevs igår vid vårt köksbord, och den går på samma melodi som "Mamma, är det långt till himlen?"

1.

O, jag önskar att jag kunde sjunga så
att du i ditt hjärta riktigt kan förstå,
vad som hände när på korset Jesus skulle dö
och sin ande överlämnade.

Kör 1.

Då emellan Gud och mänska hände något stort
Skiljeväggen mellan oss den rämnar mycket fort.
Porten in till himlen öppnas trots vår synd så röd
om vi tror på Hans försoningsdöd.

2.

Vad som synligt hände fanns i templet till att se:
Förlåten den hängde som en mur
mot det allraheligaste rummet, där som Gud
en gång blott vart år sitt folk förlät.

Kör 2.

FÖRLÅT hette väggen som i templet rämnade.
Templet byggt av händer vi för alltid lämnade.
Förlåten har ersatts med FÖRLÅTELSE för oss,
när vårt hjärta Jesus tar emot.

Vill du vara med?

- **Ge juridisk eller annan hjälp till intagna i fängelset.**
- **Ge barnen undervisning. Läsa och skriva är viktigt att kunna.**
- **Dela livets bröd till behövande. Evangelium är en Guds kraft till frälsning!**

Välkommen med din gåva till yttre missionen!

Pg. 44 10 05-6, Maranataförsaml. i Stockholm

Foto: Mikael Eliasson

Sju väsentliga ting

som folket har glömt angående
HERREN JESUS KRISTUS

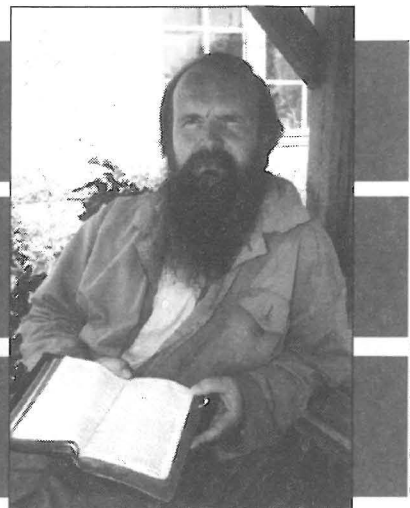

Foto: Tommy Jacobson

Text: Hans Lindelöw

- 1) Han är ljus.
- 2) Han är liv.
- 3) Honom gäller löftena i Gamla och Nya Testamentet.
- 4) Han är den lidande tjänaren.
- 5) Hans undervisning.
- 6) Frukten av Hans undervisning - Kristi Församling.
- 7) Guds Ande, genom undervisningen och dess frukt.

FÖR DET FÖRSTA: Han är ljus, 1 Joh. 1:5. Skulle inte folket ha glömt att Herren Jesus är ljus, så skulle de inte vända sig till andra, alternativa ljus-källor, till politiker och forskare, ekonomer och ekologer, astrologer och många andra. Känslan, intuitionen att någon väsentlig upplysning skulle komma från Kristus, har alldeles försvunnit.

Det är vetenskapsmännens och experternas prognoser, framräknade med hjälp av allehanda statistik och medelvärden, som anlitas.

Johannes vittnar i sitt första brev, inte om JESUS KRISTUS bara, men om Jesus, som begynnelsen, ursprunget, originalet till den KRISTUS-UPPENBARELSE, som Församlingen skulle kunna äga idag.

FÖR DET ANDRA: Han är liv. Föreställningen om liv har allt för mycket att göra med det andra slaget av liv som människorna erbjöds av sin Skapare. Om vi läser 1 Mosebok kapitel 1-3 så ser vi att det fanns ett liv i lustgården, innan syndafallet, som består i LIVETS TRÄD, kap.2:9

Ett annat liv har sin upprinnelse utanför lustgården, efter syndafallet, och representeras av Eva, som blev "modern till allt levande", kap.3:20

Men när aposteln Johannes vittnar om Kristus såsom Ordet, och skriver "i det var liv", Joh. kap.1:4, så är det livets träd som avses.

Till livets träd är det som Kristus, Människans Son, förhärligad, lovar att leda de övervinnare som bor i Efesus - Joh. Uppb. kap. 2:7

FÖR DET TREDJE: Honom gäller löftena i Gamla och Nya Testamentet - löftena om frälsning. Han är Frälsaren.

Han är "kvinnans säd", enligt 1 Mos. kap. 3:15, vilket svarar mot uttrycket Människosonen, eller MÄNNISKAN'S SON i profeten Daniel kap. sju, vilket med förkärlek används av Jesus själv.

Han är "Abraham's säd", enligt löftet till Abraham redan i 1 Mos. kap. 12:1-3, 13:14-17, 15:4-5+18-21, 17:19 m.fl.

Han är också "David's son" enligt t.ex. 2 Sam. kap. 7:12-16, Ps.89:25-30, Jes. kap.11:1-10.

FÖR DET FJÄRDE: Han är den lidande tjänaren, om vilken talas såväl i profeten Jesaja kap. 53, och i psalmerna, bl.a. den 22:a psalmen och den 69:e d.o. I Uppenbarelseboken presenteras Kristus trefaldigt, såsom Människosonen mitt ibland de sju församlingarna, kap. 1:12-13, såsom Lammet mitt för tronen, (eller "mitt i") kap. 5:6 och såsom Rytturen på den vita hästen, kap. 19:11-16. Vers tolv säger: "Hans ögon voro såsom eldslågor, och på sitt huvud bara han

MÅNGA KRONOR och hade ett namn där skrivet, som ingen känner, utom han själv."

Varje krona som han vunnit har han vunnit genom LIDANDE. För att Han var kvinnans säd fick han lida. För att Han var Abrahams säd fick Han lida. För att Han var Davids son fick Han lida. Lidandet omfattar ett lidande för Israel's barns tolv stammar, detta lidande gav honom en krona. Lidandet omfattar också ett lidande för Juda stam, särskilt, och dessutom ett lidande för alla folk. Ytterligare kronor. Men lidandet för alla jorden's folkstammar delas av Hans, Jesu Kristi efterföljare i alla tider, genom alla generationer, och förenar dessa Hans efterföljare med HONOM SJÄLV.

Så skall en förhärligad Kristus, en ny människa stråla fram bortom det mörkaste mörker, som ligger straxt framför. Matt. kap. 24 m.fl.

FÖR DET FEMTE: Folket har alldeles glömt bort Hans undervisning. Var finns Jesu Kristi undervisning, om inte i de fyra evangelierna. Men liksom de fem Moseböckerna så har också de fyra evangelierna en FÖRLÅT.

Förlåten som skymmer de fyra evangelierna består i det köttsliga förståndet, 2 Kor. 4:3-4 Detta har blivit så dominerande i den s.k. kristendomen, eftersom ingen vill låta sig omskäras på riktigt enligt det Nya Förbundet's ordning, icke med händer på köttet, utan genom Guds Ande- i hjärtat. Rom. kap. 2:28-29

Därför har församlingen's organisation blivit en viktigare fråga än församlingens Herre, dess Huvud och hälsa!

Hans undervisning. Bara en blick i kapitel 5-7 i Matteus-evangeliet, skulle kunna övertyga om dess överlägsenhet.

FÖR DET SJÄTTE: Frukten av Kristi undervisning, som består i Hans församling. Men som Han själv har sagt så fördelar sig Hans lärjungar, de som lyssnar till Honom, i minst fyra olika kategorier: De som inte bär någon frukt alls, och de kan väl knappast kallas för lärjungar, eller ens kristna. Vad menar de uppriktiga?

Sedan har vi de som bär frukt 30-falt. Sedan kommer de som bär frukt 60-falt. Sedan kommer de som bär frukt 100-falt. Och förutom den rena, andliga ofruktsamheten så hotas sådden av kraftig reducering, genom ofördelaktig jordmån, genom tistlar och törnen, som enligt Jesus innebär bestämda, allmänna omständigheter.

Så framträder en skara bland skarna, en rest, till vilka Herren oreserverat bekänner sig, vilket framgår av liknelserna om det kommande Riket i Matt. kap. 24-25 Det är de minsta bröderna. Det är de som finns på olika ställen i hela Bibeln, och som är osynliga för Djävulen, iklädda Guds vishet! Och Jesu översteprästerliga förbön för sina efterföljare i alla tider blir besvarad positivt: "jag beder, att de alla må vara ett och att, såsom du, Fader, är i mig och jag är i dig, också de må vara i oss..." Joh. kap. 17:21

FÖR DET SJUNDE: Folket har alldeles glömt Guds Ande. Det är Anden som tar det historiska materialet från profeterna och från apostlarna, och som behandlar det på ett sådant vis att det lyfts in i nuet, i samtiden, nytt, fräscht och fullkomligt.

Det är Anden som behandlar Ordet så att det blir ett svärd, ett vapen, som inte är föråldrat och odugligt, så som de vapen är idag, som användes på de romerska slagfälten eller under det trettio-åriga kriget.

Anden gör Ordet till ett modernt vapen, mer fruktansvärt än något annat. Modernt, men inte publikt.

Därför måste Ordets tjänare, de minsta bröderna gå i en skola som motsvarar de krav som ställs i tiden. I ändens tid.

Vilka är villiga? ■

Antingen - eller!

Text: Ulla Näsholm

Vad ska jag då göra med Jesus? Frågan dröjde lite i luften. Pilatus ställde frågan när Jesus stod inför rätta för hädelse. Visst hade denne Jesus gjort stora under och hjälpt många människor. Det han predikade gav hopp för människorna som gärna lyssnade till honom.

Nu stod Jesus inför den som skulle döma. Pilatus gissade att det var av avund människorna ville göra sig av med Jesus, eller kanske någon tolkningsfråga i lagen.

Pilatus bollade frågan till folket. Avsikten var kanske att människorna skulle frige Jesus, men istället ropade folkmassan: Korsfäst, korsfäst Jesus! (Matt 27:22)

* * *

Fortfarande är frågan den viktigaste för alla människor. Det var ju Gud som hade sänt Jesus Kristus till jorden för att bringa försoning och gemenskap med himmelens Gud. Vad ska du göra med Jesus?

Inte vad man anser, tror eller tycker om honom. Att medge att han var en god människa och en fantastisk lärare, det räcker inte. Vad ska du göra?

Jesus erbjuder sin frälsning till alla. Han gav sitt liv för att människorna skulle få gemenskap med Gud. Skjut inte ifrån dig frågan.

Den är väldigt personlig och kan inte hänskjutas till någon annan. Pilatus frågade Jesu fiender och svaret blev: Korsfäst honom!

* * *

Hur gör du när budskapet eller frågan kommer till dig? Låter du den bara passera, låter tiden gå för att någon gång i framtiden komma fram till vad som skulle vara bäst.

Nu, i dag, är tiden inne att bli frälst, i tro ta emot Guds erbjudande genom Jesus Kristus. Morgondagen har ingen sett men idag är frälsningens dag!

Jesus kom till Guds folk, människor - na kände till skriften, de visste vem Gud var och att han hade ett löfte att han skulle sända Messias som befriare till folket. De flesta som studerade skriften var övertygade om att det handlade om en politisk befriare, någon som skulle hjälpa dem att bli av med ockupationsmakten så de kunde få sin egen kung och därmed bestämmanderätt till sitt eget land.

Alltså kunde inte Jesus Kristus vara den som Gud hade lovat sända till dem. Det blev ju oro och konfrontationer där Jesus drog fram. Många människor blev glada över vad de upplevde och hörde, men de som utlade skrifterna menade att det inte stämde. Den som Gud sände, den som vill gå Guds väg måste väl kunna visa att allt blir tillrättat. Så många problem som denne Jesus nu hade ställt till med, politiskt och religiöst. Det bästa var att röja Jesus ur vägen så snart som möjligt.

Man hade nått långt i de strävandena när frågan i Matt 27 ställs: Vad ska jag då göra med Jesus? Nu stod han anklagad och folket dömde honom att korsfästas.

* * *

Men du då - i dag? Hur väljer du när du ställs inför honom. Vill du göra honom till din frälsare, följa honom för att bli människofiskare, lida med honom, vandra med honom. Likbildas med honom genom Ordet. Han som själv är Ordet. "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud".

Valet är ditt.

Ta emot Jesus Kristus, gör honom till Herre och Mästare i livet. Eller var med och låt korsfästa honom. Antingen eller, det finns ingen medelväg.

Tänk på att hur du väljer blir avgörande för hela din framtid. Både i tiden och sedan också i evigheten. ■

-Gud talar ännu till sitt folk

Text:

Gertrud Johansson

Foto:

Mikael Eliasson

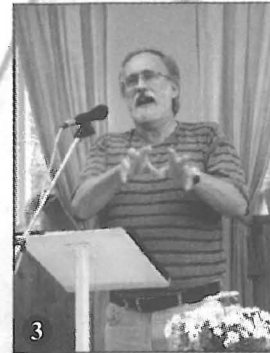

Bild 1,2,3,4: Fyra predikande bröder, Yngve Stenfelt, Kjell Roos, Jan-Egil Hafsahl och Stig Andreasson. **5:** "Av barns och spenabarns mun har du berett dig ett lov...". **6:** Konferenstältet ska resas. PederBlom övervakar. **7:** Ett stillsamt gungande på lekplatsen.

Sommarkonferensen år 2001 är tillända. Vi förundras över att dagarna gick så fort, men ändå hände så mycket och det var så rikt på välsignelse. På banderollen stod det: "Anden och bruden säger: Kom Herre Jesus!"

Vi upplevde hur budskapet ville mana oss att som det står: "rena oss från allt som

befläckar vare sig kött eller ande i det vi fullborda vår helgelse i Guds fruktan". Jesus kommer snart och bruden gör sig redo. Främlingskapet här blir allt tydligare och längtan hem allt starkare.

Många människor slöt upp för att delta, en del för första gången. Många Herrens vittnen deltog med förkunnelse och appeller och det är svårt

att sammanfatta, men en del exempel kan man ju nämna. *Berno Vidén* inledde med att predika om Abraham. Hur han vägrade att ta emot något av Sodoms konung för att inte på något vis bli uppbunden till honom.

Vi bör på samma sätt se till att stå fria från denna världens furste, endast beroende av Gud. *Jan Egil Hafsahl* talade

om församlingen, den nya människan och *Gunno Andersson* fortsatte med att tala om hur Anden kan verka en sann gemenskap i det lilla sammanhanget - oerhört värdefulla bibelstudier. *Stig Andreasson* klargjorde mycket tydligt hur olika läror och trender influerar Guds folk och vad Guds ord undervisar oss i dessa frågor. Vid flera

Bara vi tar oss tid att lyssna!

4

5

10

11

Bild 8: Allt som säljs i Pilgrimsboden går till missionen. **9:** Bröder med konferensdisken. **10:** Lovsång på spanska av dominikanska och svenska syskon. **11:** "Vi går framåt..." Nixon Issangya från Tanzania, tolkad av Paulus Eliasson.

tillfällen talade *Hans Lindelöw* om hur Guds ords auktoritet behöver uppgraderas hos oss kristna. *Nixon Issangya* och *Kjell Roos* vittnade och predikade inspirerat och hängivet i flera kvällsmöten och många gick fram till förbön och mötte Gud till förnyelse och kraft.

I slutet av veckan predikade även *Yngve Stenfeldt* bl a

om Jona. Genom olika missionsmöten fick vi inblick i människors nöd och behov. *Doris Diaz*, *Ramona Severino*, *Berno* och *Karin Vidén* och *Ulla Näsholm* berättade om situationen i Dominikanska Republiken och Haiti. Jan Egil Hafsahl gav en rapport från Rumänien och beskrev nöd och fattigdom. Vi greps oerhört och förstår att vi mås-

te förnyas i våra förböner för våra utsända medarbetare och även bedja om nya arbetare till skörden, att evangelii ljus får skingra mörkret.

Med tacksamhet i hjärtat upplevde vi att Gud ännu talar till sitt folk, bara vi tar oss tid att lyssna. I den här tiden som så pockar på vår uppmärksamhet från alla håll är

det ytterst få som förstår att avskilja ens en vecka om året för att höra Guds ord.

Men vi upplevde hur Gud mötte oss och hur dyrbart det är med sådana här dagar i Herrens gårdar. Syskon, må vi än mer avskilja tid att samlas och hämta kraft till att övervinna i den sista striden. Jesus kommer snart! ■

Marise Näsholm:

-Jag har växt fast i Jesus!

Jag har växt upp i ett kristet hem, där vi hade bönestunder och sjöng sånger. Pappa dog när jag var 12 år.

Jag blev frälst när jag var 14 år, det var på ett juniorläger. Jag blev så glad, det går inte att beskriva med vilken lätthet man gick - jag tyckte jag kunde flyga.

Jag är så tacksam att jag blivit bevarad genom livet. Nu är jag ju gammal och då känns det som man vuxit fast i Jesus. Man säger ju att han är vinträdet och vi är grenarna.

Nog har man väl känt sig förtorkad ibland men man har fått skjuta nya skott av bara nåd.

Vi har ofta terapier av mäniskor för att de ska bli befriade från ångest och depressioner, men Jesus kan förvandla allt i ett enda nu. Man får gråta ut vid korsets fot och gå till honom med allt.

I vintras blev jag inlagd på sjukhus för problem med hjärtat. Det var under en helg och personalen kom in till mig och frågade: vill du inte ha en radio, eller vill du ha TV. Nej, sa jag. Jag hade ju en hel sångbok inombords. Jag fick tala med Jesus natt och dag och var väldigt lycklig.

En läkare sa: Marise, du har varit mycket sjukare än du tror. Men nu är det bra i alla fall. Tack syskon för alla för-

böner.

Det är skönt att komma till Jesus, han bryter varje boja. Vi har Ordet att gå till som vi har fått veta under den här konferensen. Måtte Guds Ord få bli riktigt levande för oss, så det får vara vårt rättesnöre, vår lykta. Herren överger ingen, han vill att vi skall komma hem till himlen.

När man blir frälst blir också namnet skrivet i Livets bok i himlen. Jag vill läsa några verser ur Psalm 103:

"Lova Herren, min själ, och allt det i mig är hans heliga namn. Lova Herren, min själ, och förgät icke vad gott han har gjort, han som förlåter dig alla dina missgärningar och

helar alla dina brister, han som förlöstar ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet, han som mätar ditt begär med sitt goda, så att du bliver ung på nytt såsom en örn. Herren gör rättfärdighetens verk och skaffar rätt åt alla förtryckta.

Han lät Mose se sina vägar, Israels barn sina gärningar. Barmhärtig och nådig är Herren, långmodig och stor i mildhet. Han går inte ständigt tillrätta och behåller ej vrede evinnerligen. Han handlar icke med oss efter våra synder och vedergäller oss inte efter våra missgärningar. Ty så hög som himmelen är över jorden, så väldig är hans nåd över dem som frukta honom." ■

Margot Nashed:

-Jesus ger livet mening

Foto: Mikael Eliasson

Man kan ju undra; vad i hela världen sitter vi här för, möte efter möte, dag efter dag i en hel veckas tid.

Men det är faktiskt så här att vi har fått uppleva nånting. Vi har fått möta Jesus och han har blivit så underbar och dyrbar för oss. Han har förvandlat allt i våra liv. Det är därför vi vill komma tillsammans och tala om Jesus och lyssna till Honom, vi vill läsa Guds ord och lära känna honom ännu mer..

Jag läste häromdagen i Johannes första brev alldeles i början. Det står:

"Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med våra händer rörde vid - om Livets Ord är det vi vittnar. Ja, livet uppenbarades, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. Det vi har sett och hört förkunna vi för er, för att också ni skall ha gemenskap med oss. Och vår ge-

menskap är med Fadern och hans Son Jesus Kristus."

Det är vad vi sett och hört som vi vill vittna om, det är det vi vill berätta för andra. Det är inga teorier eller spekulationer utan det är verklighet.

Det är snart trettio år sen jag blev frälst och Jesus har varit trofast. Han har förändrat hela mitt liv och jag har fått en underbar gemenskap med Honom.

När man är ung har man väldigt många frågor, även

existensiella frågor. Man tänker: vad är livet, varför lever jag, vem är jag och vad är meningen med livet? Man tänker: vad skall jag bli, vad ska jag utbilda mig till, med vem ska jag leva osv.

Men jag vill tala om för dig att det är Jesus som är vägen sanningen och livet. Det står också i bibeln: "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ." Jesus vill möta oss var och en. Det är bara han som gör att livet blir värt att leva. ■

Foto: Mikael Eliasson

Lisa Wikström:

-Jag vill inte mista brudekärleken

Först vill jag tacka för den här veckan. Alla dessa bibelstudier som vi har fått lyssna till. Jag trivs bäst på bibelstudiemötena. Det har varit en underbar förkunnselse. Jag är så tacksam till Herren att jag får vara med här i församlingen.

I går kväll kom två ord som en pil och satte sig in i hjärtat på mig. Vi kan hämta dem

från kapitel 2 i Höga Visan

I början av maranatakvällen citerade vi mycket Höga Visan. Det är en brudekärlek i den här boken som kommer fram. Jag vill inte mista den. Jag fick något för 38 år sen som jag är väldigt rädd om och det är brudekärleken, kärleken till Jesus.

Vi måste älska hans tillkomme, syskon, älska honom

som han är och tacka honom för vad han har gjort för oss.

"Stå upp min älskade, du min sköna, och kom hitut. Ty se, vintern är förbi, regntiden är förliden och har gått sin kos. Blommorna visa sig på marken, tiden har kommit då vinträderna skäras, och turturduvan låter höra sin röst i vårt land. Fikonträdets frukter begynna att mogna, vinträderna stå redan i blom, de

sprida sin doft. Stå upp, min älskade, min sköna och kom hit ut."

Kom till Jesus, kom till församlingen, kom till lustgården. Du får allt vad du behöver hos Jesus. Vi är snart hemma i himlen. Jag tror inte att det dröjer så många dagar till, vi måste göra oss beredda. "Anden och bruden säger kom". ■

Foto: Mikael Eliasson

Britt Dahlberg:

-Vi får leva i Guds vilja!

Vi ska läsa Ef 2:8-11:

"Ty av hans nåd är ni frälsta genom att ni trodde på honom. Det grundar sig inte på nån av er egen gärning gåvan är från Gud. Här

är inte fråga om vad nån har uträttat därför finns det inte heller nån plats för självberöm. Gud har gjort oss till vad vi är. Han har skapat oss i Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som han har

förberett för att vi skulle förverkliga dem i vårt liv."

Det här är Hedegårds översättning och jag tycker just det här uttrycket: *de goda gärningarna som Jesus har förberett*. Det är vad vi skall förverkliga i vårt liv. De goda gärningarna som Gud har förberett.

Så vill jag läsa från Rom 12: 1-2

"Därför förmanar jag er mina bröder vid Guds barmhärtighet att bära fram edra kroppar som ett levande offer, ett offer som är heligt och i enlighet med hans vilja, detta är er andliga gudstjänst. Anpassa er inte efter denna världen utan låt förvandla er genom att ert sinne förnyas. Då kan ni pröva vad som är Guds vilja, vad han ser på med glädje och vad som är fullkomligt."

Vi skulle förverkliga de här goda gärningarna och då måste vi förnyas i vårt sinne. Vi ska inte ta intryck ifrån världen, utan vi ska tränga in i

Guds Ord och leva nära Jesus och i den andliga förnyelsen. Det är då vi förstår Guds vilja, vad som är till glädje för honom och det som är fullkomligt.

Jag vill läsa ett sammanhang till från Efesierbrevet. Det står:

"Lev då som människor vilka har sin hemvist i dagsljuset, ty där ljuset finns frambringar det allt som är gott och rätt och sant. Se till att era avgöranden och beslut står i samklang med Herrens vilja."

Är det jag gör i samklang med Herrens vilja, eller håller jag på med något som jag själv vill göra? Det jag vill göra det kanske inte alltid är det Gud vill att vi ska göra.

Det är så viktigt att vi söker Guds vilja och att vi lever inom de ramar som Gud har satt upp, så blir vi bevarade och får Guds vägledning. Då kan vi också vara trygga, för vi vet att vi är i Guds vilja. ■

Jag har varit frälst sen jag var barn, men jag mötte Maranatabudskapet, den här tonen, under 60-talet på Viktoriasalen.

När man blir äldre så kommer man ibland lite fel. Man kommer på andra vägar, i andra sammanhang som kanske inte är där Gud vill att vi skall vara.

Jag visste inte om att den här församlingen fanns förän midsommarhelgen detta år. Jag tror att vi som har varit samlade här är hitledda av den helige Ande. Det är ingen slump att vi har kommit samman på det här sättet, utan det är den helige Ande som har dragit oss samman därför att han vill göra ett verk i oss.

När jag kom hit till konferensen så fick jag en känsla liknande den som Mose hade

vid den brinnande busken, "ta av dig skorna, för där du står är heligt mark".

Jag har frågat Gud många många gånger om vilken som är hans väg för mig. Det sista året har varit ganska jobbigt. Men så har jag fått se Guds tankar med sin församling och har hört Guds röst.

I Markus 1 står ett ord som jag vill ge dig, tänk på det och följ det:

"När han gick längs Galileiska sjön, fick han se Simon och hans bror Andreas kasta ut nät i sjön, för de var fiskare. Jesus sade till dem: "Följ mig, så skall jag göra er till människofiskare." Genast lämnade de näten och följde honom. Då han kom lite längre fram, fick han se Jakob, Sebedeus son, och hans bror Johannes, där de satt i båten och gjorde i ordning sina nät.

Ethel Målefors:

-Att vara människofiskare!

Foto: Mikael Eliasson

Peder Blom:

-Det blir underbarare för varje dag!

Efter att ha levt fem-sex år bland droger och diverse gifter i en subkultur som bara gick ut på att bryta ner och förstöra människan så fick jag möta Jesus Kristus.

Jag ska läsa ett av de första bibelställen som kom till mig. Jag var på ett möte i Blå Salen för många år sedan. Jag blev då inbjuden att följa med ännu ett möte. Det var i Uppsala. Jag följde med ett gäng dit från Maranataförsamlingen, Johannelund. Det var det bästa jag gjort i hela mitt liv.

Hör och häpna, det här var innan väckelsemötet hade börjat. Det var så att en man, Leif Berg, som jag är evigt tacksam till för att han drog mig till Jesus, läste det här bibelordet för mig. Det liksom bara strömmade ner över mig och genom hela min kropp. Det var ju det här som jag hade längtat efter. Det var ju

hit jag vill komma. Jag ville inte ha det som jag haft det förut, med ångest och med paranoia. Jag var till och med livrädd för mina föräldrar när de bjöd mig på mat - jag trodde de skulle döda mig. Sânt liv vart det när man tog droger.

Men det här ordet det står i Upp. 21:

"Jag såg en ny himmel och en ny jord; ty den förra himlen och den förra jorden voro förgångna, och havet fanns icke mer. Och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem, komma ned från himmelen, från Gud, färdigsmysad såsom en brud, som är prydd för sin brudgum. Och jag hörde en stark röst från tronen säga: "Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han ska bo ibland dem, och de skola vara hans folk; ja, Gud själv skall vara hos dem och skall avtorka alla tårar från deras ögon. Och döden skall icke mera vara till, och ingen

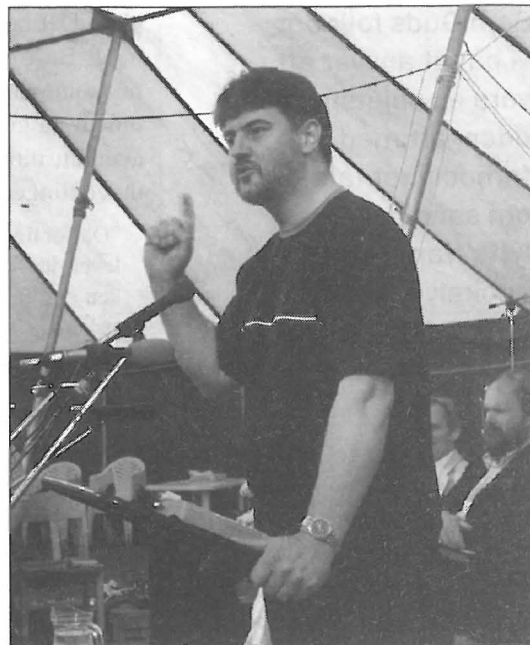

Foto: Mikael Ellström

sorg eller klagan eller plåga skall vara mer, ty det som förr var är nu förgånget."

Du förstår, när man har gått hela livet och längtat efter att få sig en kick eller en skjuts på en nivå så man slipper alla plågor, så att man slipper nogan och ångesten, så att man slipper eländet. Det fick jag uppleva när jag sa ja till Jesus.

Det var inget rus så man får ett bakrus, utan det har hållit nu i nästan trettio år. Jag tycker faktiskt att det blir underbarare och underbarare från dag till dag.

Nu har jag suttit vid mixerbordet och rattat hela veckan. Jag har hört ungdomarna som

har vittnat här, jag har hört de äldre som har burit fram sina budskap. Syskon, jag blir så tacksam till Jesus för att det finns en sån Gud som förstår var och en av oss. Han har mycket större tålamod än vad jag och du har.

Därför kan vi vara frälsta idag, därför kan vi vara på väg till himlen. Vi har en man, en Frälsare, som kan leda oss igenom tåredalen. Herren Jesus är densamme idag år 2001, som han var 1972 den 14 november när jag mötte honom. Jag är evigt tacksam till syskonen, till församlingen, men fram för allt till Jesus för att han tar hand om oss. ■

Strax kallade han på dem, och de lämnade sin far Sebedeus och hans daglönare kvar i båten och följde Jesus."

Det är de här orden jag har hört *Följ mig*. Då har jag funderat - till vad? Jo, till att bli människofiskare.

Jag är lite intresserad av fiske, att stå och meta vid sjön ibland. Gud gav mig den här bilden då jag låg och tänkte på just fiske.

Vi tycker att fiske ska vara något stort, det är bara de sto-

ra fiskarna i havet som vi ska fiska. Men det finns också människor som står vid stranden som jag gör och fiskar en och en. Så finns det andra som är kallade av Gud att ro ut på den lilla sjön, använda lite större redskap, kanske få lite större fiskar. Och så finns det dom som fiskar i havet. Jag tror att vi har haft flera stycken här i konferensen, som fiskar på stora havet!

Ibland kan uppgiften kännas allt för stor för oss men

hur viktigt är det då inte att lyda det Herren säger till oss; att följa honom i det lilla.

Du kanske inte har kallelse ut på stora fälten, du kanske har en kallelse att stå vid stranden och meta, som jag har. När vi följer Jesus, då kommer vi på rätt plats där Gud vill att vi ska vara. Jag är väldigt tacksam för den här veckan. Den har betytt och kommer att betyda en förändring i mitt liv, en ny inriktning.

Jag är tacksam till Gud att han svarat på mina frågor. Nu vet jag vad Guds församling är för något. Det är de som är födda av Herren, med samma hjärta och samma ande. När vi går ut i ett fiskafänge har han lovat att han lämnar oss inte. Han har sagt "jag är med er alla dagar intill tidens ände". Inte bara bra dagar, utan också de dåliga dagarna. Han har sagt *alla dagar* och därför behöver vi inte frukta. Amen. ■

**Som Guds folk bär
vi på ett ansvar att
vara en spjutspets i
tiden; att med
frimodighet tala
om sanningen och
lyfta fram i ljuset
apokalyptiska
företeelser i vår tid.**

Vad som är angeläget för oss som församling är att få syn på och lära känna de underliggande motiv som lett fram till det samhälle vi idag lever i. Vi bär på ett speciellt ansvar då det gäller att lyfta fram det profetiska budskapet; det som är och skär igenom, det som avslöjar och kan peka på avgrundsfloderna som sköljer över vårt land, vår kontinent och hela världen.

I profeten Hosea möter vi en oerhörd undervisning. Kapitel 4 är en straffpredikan över folket, och framförallt mot prästerskapet, de ledande som skulle stå där med sanningen och ljuset för att leda folket. Hela Hosea bok framställer Israels avfall och trolöshet, men också Herrens trofasthet.

”Hören Herrens ord, I Israels barn. Ty Herren har sak med landets inbyggare, eftersom ingen sanning och ingen kärlek och ingen Guds kunskap finnes i landet.” (v.1)

Det här kan vi applicera direkt på vår tid idag. Sanningen skuffas undan, kärleken likaså. Det finns ingen Guds kunskap i landet. Det tror jag vi alla kan hålla med om. Det finns ingen kunskap om Gud i Sverige idag. Sverige är på många sätt ett missionsland:

”Man svär och ljuger, man mördar och stjälar och begår äktenskapsbrott; man far fram på våldsverkars vis, och blodsdåd följer på blodsdåd.” (v.2)

Det räcker med att påminna om sistlidna midsommarhelg, vilken är ett tecken på hur våldsvågen dragit över vårt

land. Det har varit en ovanligt våldsam helg. Bara i Stockholm var det under midsommaraftonen över 60 polisutryckningar på grund av rån, misshandel och även ett mord. Det säger oss något om utvecklingen.

”Därför ligger landet sörjande, och allt som lever där försmäktar, både djuren på marken och fåglarna under himmelen; själva fiskarna i havet förgås. Dock bör man icke så mycket gå till rätta med någon annan eller förebrå honom eller förebrå ditt folk, som man bör gå till rätta med prästen.” (v.3-4)

”Det är förbi med mitt folk, därför att det ej får någon kunskap. Men eftersom du har förkastat kunskap, därför skall ock jag förkasta dig, så att du upphör att vara min präst. Och såsom du har förgätit din Guds lag, så skall också jag förgäta dina barn.” (v.6)

Syskon, vi har ett oerhört ansvar som Guds folk, och det är att vara en spjutspets i tiden: att förkunna Guds Ord och tala om sanningen och lyfta fram i ljuset sådant som sker i vår tid.

Vi kan inte lära oss eller förstå alla företeelser inom EU eller vårt land. Däremot behöver vi äga en andlig klarsyn. Vi behöver Guds Ande, vi behöver ha Ordet levande ibland oss, för att inte halka med i den utförsbacke som hela vårt samhälle befinner sig i.

Något vi behöver påminna varandra om är att det som idag utgör EU inte är någon isolerad företeelse eller en modern uppfinning som började ta form efter andra världskriget. Samma ideologi som vi möter inom EU kan vi läsa om i Guds Ord och redan i dess första bok. Tanken att bygga upp ett världsrike som ska stå enat mot yttre fiender och mot Gud.

Då det vi ser idag egentligen inte är något nytt, borde det inte komma som en överraskning över oss. Om vi är hemmastadda i Skriften och äger Guds Ande så kan vi analysera det som sker på ett helt annat sätt.

Jag blev så skakad nu i dagarna då Göteborg i samband med EU-toppmötet drabbades av en pöbelhop. Några dagar tidigare hade vi i församlingen planerat att under denna möteshelg lyfta fram tidstecknen och Jesu tillkommelse. Det som nu skett i Göteborg är speciella händelser som forcerar nya spårar. Det är ett apokalyptiskt tidstecken.

Tidigare har utvecklingen gått långsamt. Den tog fart genom industrialiseringen. Ju mer folk flyttade samman i städer till att bygga upp befästningar och murar, dess fortare har också utvecklingen gått; teknologin osv. Idag ser vi hur det rullar på med en oerhörd hastighet.

Där man tidigare talade om utveckling under decennier, kan man idag tala om dagar och månader.

”Vad som har varit är vad som kommer att vara, och vad som har hänt är vad som kommer att hända; intet nytt sker under solen. Inträffar något, varom man ville säga: 'Se, detta är nytt', så har detsamma ändå skett redan förut, i gamla tider som voro före oss.” (Pred. 1:9-10)

Det som sker idag är egentligen en repris på sådant som har skett tidigare. Men på ett sätt är det nytt. Vi närmar oss slutet, ondskan är värre, mer avancerad och har gått längre.

Vi kan följa utvecklingen från en tid till en annan, men hela tiden finns där ett mönster, en linje, ett mål och en ideologi. Målet är att detronisera Gud och göra människan till gud.

Vi möter inriktningen redan hos Kain. Det står att han gick bort från Herrens ansikte och byggde en stad – tvärt emot vad Gud hade befallt då han skapade människan: ”Föröken eder, uppfyllen jorden!” Det fanns ett trots med i bilden. Genom syndafallet uppväcktes denna tanke: ”Jag vill bli lik Gud, jag vill bygga och befästa, jag vill göra mig ett namn!” Efter Kain vet vi att syndaflo den kom på Noas tid. Syndaflo den tor-

Berno Vidén
undervisar,
midsommar 2001

En spjutspets

kade ut, Gud slöt ett nytt förbund med Noa – men syndagiftet fanns kvar.

”Men Kus födde Nimrod; han var den förste, som upprättade ett välde på jorden. Han var ock en väldig jägare inför Herren, därför plägar man säga: 'En väldig jägare inför Herren såsom Nimrod'. Och hans rike hade sin begynnelse i Babel, Erech, Akkad och Kaine, i Sinears land.” (1Mos. 10:8-10)

Vad hans rike var upphov till, kan vi läsa om i det följande kapitlet: Babel. Det står i 1 Mos 11:2 om en lågslätt i Sinears land, där man bosatte sig. Tidigare hade man bott uppe i bergen, dit man tagit sin tillflykt av rädsla för att syndafloden skulle upprepas. Men så läser vi om Noas söner som började vandra ut. Man gick ner från bergen.

Nimrod var en mycket speciell man på många sätt, en banbrytare när det gäller världsrikestanken. I hela sin person representerar han upproret mot Gud. Han började bygga Babel.

”Och de sade till varandra: 'Kom, låt oss slå tegel och bränna det.' Och teglet begagnade de såsom sten, och såsom murbruk begagnade de jordbeck. Och de sade: 'Kom, låt oss bygga en stad åt oss och ett torn, vars spets räcker upp i himmelen, och så göra oss ett namn; vi kunde eljest bliva kringstridda över hela jorden.’” (1 Mos. 11:3-4)

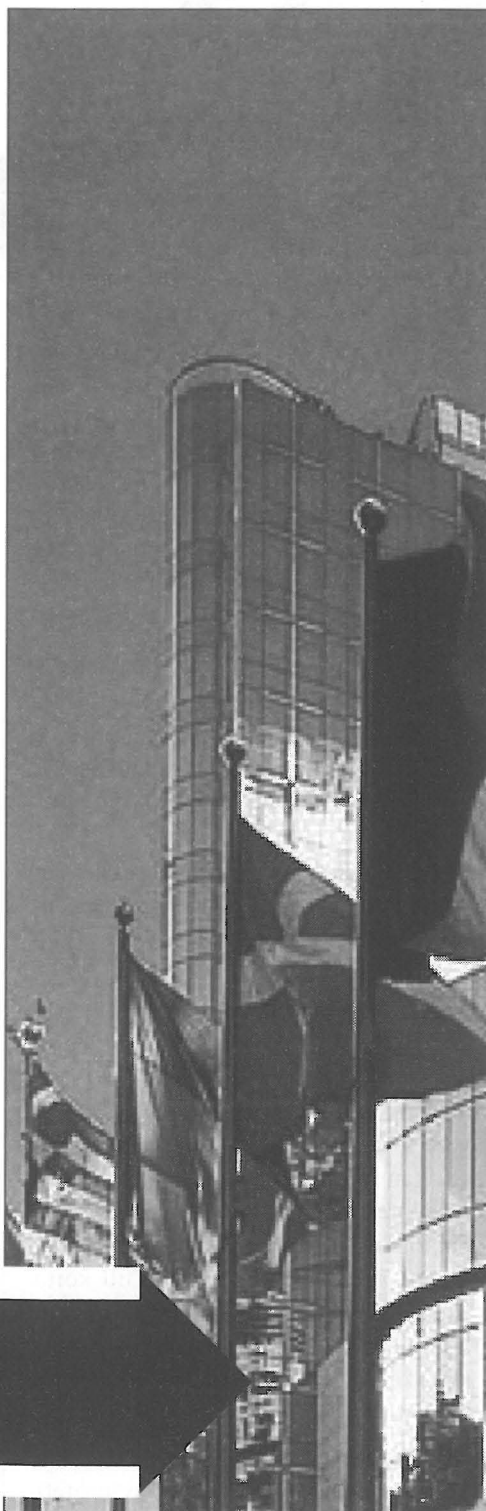
Vad var det Gud hade sagt? ”Föröken eder, uppfyllen jorden!” Men här ser vi människan tala i trots mot sin Skapare. I trots mot Gud vill man göra sig ett namn. Man vill bygga en fästning med tjocka murar, med jordbeck för att skydda mot vatten, mot floden.

Muren skulle vara så hög att ingen Guds dom, ingen flod någonsin skulle kunna slå ner det här bygget. Målet var att övervinna Gud. När man läser om Nimrod och om Babel och sedan fortsätter att läsa om de världsriken som rests upp på vår jord, så möter vi samma återkommande mönster. Låt oss bygga, låt oss befästa... Det är en kamp mot Gud

som Herre. Gud ska detroniseras, människan ska sitta i centrum för detta rike.

Nebukadnessars och Daniels syner visar på ett oerhört sätt vad dessa riken egentligen representerar. Vi möter materialismen och förtrycket. Och mitt i allt detta ser vi att dess ände är fördärv. Riken har kommit, riken har gått – det slutar hela tiden med ett stort fall.

Ett rike som vi egentligen borde lära känna mera är det som i Daniels bok benämns som det fjärde riket – romarriket.

EU-parlamentet i Bryssel.

Det beskrivs som ett stort, hårt, mäktigt rike, som styrdes med järnhand. Vi kan lära mycket av dess konstitution. Det var ett pluralistiskt samhälle med många religioner. Ett samhälle som var mycket likt det Europa vi ser växa fram idag. Gud är egentligen avsatt, samtidigt som religionerna lyfts fram som något värdefullt och stort. Människor immuniseras effektivt mot evangelium, tills de inte längre förmår att ta emot och lyssna till Guds Ord.

Romarriket hade också sin ände. En av de främsta orsakerna till dess fall var det inre moraliska fördärvet som fanns; korruptionen, homosexualiteten och de fruktansvärda orättvisorna. Inget av dessa riken kunde bestå. Romarriket upplöstes, men vad som lever vidare är tanken och ideologin. Det som ligger till grund för världens riken är alltid revolt mot Gud, mot Guds rike och församlingen. Jesus sa: ”I mig finns intet som hör honom till!” Intet!

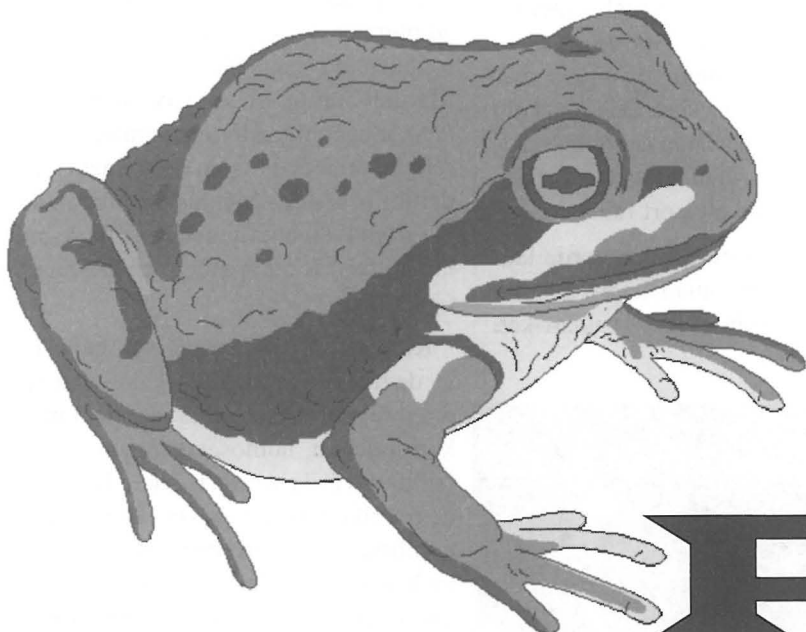
Under historien har mäktiga män trätt fram. Exempelvis Napoleon. Han försökte också att utifrån Frankrike bygga upp ett nytt romarrike. Han byggde, bekämpade sina fiender, men hans rike tog också en ände och gick under. Han mötte hårt motstånd från flera europeiska riken som gick samman och stred mot honom. Jag tycker man här kan se hur den nya Europatanken föds. Det talas på ett nytt sätt, men ändå är det samma ideologier och tankar som förr, samma gudlöshet.

Vi kan fortsätta läsa om Moussolini och Hitler, som mötte samma undergång i sina försök att förverkliga världsrikestanken.

Men som sagt, det viktigaste är inte att vi lär oss allt om händelser och årtal – det viktigaste är att se vad Guds Ord säger om vår tid och där kan vi lära oss mycket genom att ta varning av vad som skett i historien.

En del av församlingens uppgift i tiden är att vara en spjutspets av en orädd skara, som utmanar och avslöjar de listiga planer världen och en avfällig kristenhet söker smida. På det sättet får församlingen vara ett världens ljus som kan vägleda och visa på en framkomlig väg. Hennes mål är inte inomvärldsligt. Däremot kämpar hon för det rike som inte har någon ände i någon tid; det är Guds eviga rike. ■

tiden

"Vi måste förstå allvaret och hålla oss riktigt nära Jesus Kristus. Det är föröndande krafter som är verk-samma och påverkar också kyrkorna idag, genom mass-media och lagstiftning i vårt samhälle. Vi påverkas alla på olika plan."

Padd

Jag ska tala något om det som ska tima, slutakten av Jesu uppenbarelse, då han ska träda fram inför människorna i makt och härlighet. Vi vet ju också att han synliggörs redan i dag genom dem som är frälsta. Vi som tror på Gud är faktiskt himmelens ambassadörer. Vi har fått löftet att Han ska vara med oss alla dagar. Lärjungarna var väldigt undrande: Jesus, ska du nu i denna tid upprätta ditt rike? De hade fortfarande sådana förhoppningar, trots allt som skett i samband med Jesu död.

Först hade han spikats upp på korset och dödats. Man hade hoppats på en politisk lösning av problemet Israel kontra ockupationsmakten. Denna situation går direkt att överföra till vår tid. Det finns hela tiden också en andlig innebörd i det vi läser. Satan har våldtagit världen, den är ockuperad av honom. Vi lever i en tid av ockupation, men vi är insatta i en tjänst för Guds rike.

Det finns sådant som är uppenbart, men också sådant som är fördolt. Gud har dolt en del för att det behagar honom att hålla det fördolt till den tid kommer då han ska visa oss det.

Många tänker så här: Det kommer att bli så svårt i den yttersta tiden; hur ska jag kunna bli bevarad? Hur ska jag kunna veta vad som är rätt och fel när Antikrist framträder och man talar om vild-djurets märke? Men du, broder och syster, jag har en hälsning till dig: Vi som

är frälsta och tror på Jesus Kristus, vi som fått våra kläder tvagna i Lammets blod och är renade från synden, döpta i vatten, fyllda med den helige Ande, vi har ingenting att frukta eller oroa oss för. Han kommer att uppenbara för sina barn när detta skall ske. Det ska inte råda något tvivel om vem det är som talar; Herren eller någon annan. Men då gäller det att hålla sig riktigt nära Jesus.

I Rom 11:33-36 läser vi:

"O vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Hur outgrundliga är inte hans domar och hur outrannsakliga hans vägar.

Vem har lärt känna Herrens sinne eller vem har varit hans rådgivare? Eller vem har först givit honom något som han måste betala igen?

Av honom, genom honom och till honom är allting. Honom tillhör äran i evigheter, amen."

Vem kan utgrunda skeendet? Det kan vara svårt i denna tid att precisera vad allt kan betyda och det finns hyllmeter med litteratur om vad som skall ske. Man har försökt utstaka tider och stunder, men människan har alltid kommit till korta. Men den som är fylld av Guds Ande kommer att vara på det klara om när allt ska ske. Bit för bit kommer det att uppenbaras för honom.

Vår dyre broder, aposteln Petrus, ville se ett snabbt förverkligande av profetian. När Jesus talade om att han skulle

lida och dö, då var Petrus väldigt snabb med omdömet: -Nej, nej, inte alls Jesus, det ska inte hända med dig och det ska vi se till! Petrus skulle vara garanten för att inget skulle ske Jesus, och han hade svärdet till sin hjälp.

Petrus hade i tankarna att använda vapenmakt, men han fick gå igenom en reducering då han tre gånger tvingades in i ett hörn. Till sist svor och förbannade och förnekade han: -Jag har aldrig känt den mannen. Petrus, som sa till Jesus att om än andra sviker dig ska inte jag svika. Jag har svärdet! Han högg till och med av örat på översteprästens tjänare. Då sa Jesus till Petrus som en proklamation för alla tider: -Den som tar till svärd ska med svärd förgås. Tänk på det, du som får inkallelse till militärtjänst.

Petrus såg en politisk Messias, som skulle lösa problemet där på stället. Men Petrus blev så reducerad och tillintetgjord, att han grät bittra tårar. Inte främst för att Jesus blev korsfäst, men över sin egen synd, över att han själv var så bristfällig.

Räddningen för oss är att vi får se hur bristfälliga vi är. Det är inte genom vår styrka det ska ske, utan genom den helige Ande som Jesus ska föra sitt verk fram till seger.

Vad hade skett om inte Petrus blivit reducerad? Han trodde ju att lösningen för Guds folk var att Jesus upprättade riket och att han då skulle göra upp med

makterna. Petrus, var snabb att hugga till, att ryckta tag i svärdet. Hade han fått som han ville, hade han hade säkert stått där vid korset och huggit vilt för att förhindra att hans Herre blev korsfäst.

Men också det hindret skulle röjas undan. Det skedde genom att Petrus blev reducerad. Han fick se sig själv, och grät bittert över hur ömkansvärd han var som förnekade Jesus. Det är precis på samma sätt med dig och mig. Vi är lika syndiga och svekfulla. Men Guds rike ska inte upprättas genom vår kraft.

Så får du snart se en ny Petrus stå fram, fylld av den helige Ande. På pingstda-

kommer att träda fram mycket uppenbart. Det läser vi i Uppenbarelsebokens 13:e kapitel

"Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden. Det hade två horn som ett lamm men talade som en drake. Det utövar det första vilddjurets hela makt inför det och får jorden och dess invånare att tillbe det första vilddjuret vars dödliga sår hade blivit läkt.

Det gör stora tecken och får till och med eld att falla från himlen ner på jorden i människornas åsyn. Genom de tecken det har fått makt att göra inför vilddjuret vilseleder det dem som bor på jorden. Det befaller jordens invånare att göra en bild

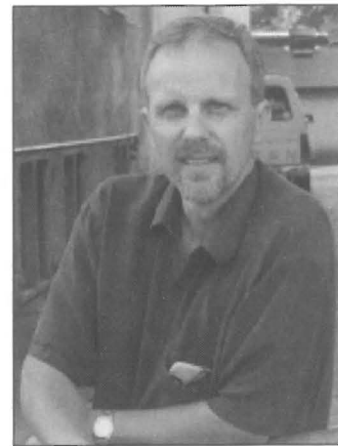

Foto: Paulus Eliasson

**Mikael Eliasson undervisar,
midsommar 2001**

Ornans tid

gen predikar han någonting helt nytt. Han citerar profeten: "Jag skall utgjuta min Ande över allt kött..." Det är precis som om han ropar rakt in i evigheten. Han ropar rakt in i våra dagar, in i det som ska ske i den sista tiden, och i den sista striden som kommer. Det är något helt nytt. Vi kan inte härda ut i denna yttersta tid om vi inte blir fyllda med den helige Ande. Vi måste bli födda på nytt!

Det finns de som på ett mycket märkligt sätt menar att Jesus inte kan komma ännu. De menar att Jesus inte kan komma förrän vi har gjort vad som på oss ankommer. Det skulle innebära att om vi slutade verka så kan han inte komma alls? Eller kanske vi kan skapa sådana förhållanden att Jesus inte ens behöver komma; fred och rättvisa...

Jag vill med kraft dementera denna mycket märkliga lära som gör sig allt mer gällande i denna tid. När vi läser Guds Ord, både Gamla och Nya Testamentet, så talar det mycket klart. Det genomgående budskapet är att Jesus kommer, och ännu klarare är att han kommer snart, och även att han kan komma när som helst.

Det är sant att Paulus talar om att vissa saker skall ske först. Men jag menar att vi är mitt inne i detta skeende nu – och precis i slutfasen.

Antikrist, eller vilddjuret, tillsammans med draken och den falske profeten

åt vilddjuret som har ett sår av ett svärd men levde. Och det fick makt att ge livsande åt vilddjurets bild, så att bilden till och med kunde tala och låta döda alla dem som inte tillbad vilddjurets bild. Och det tvingar alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, att ta emot ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vilddjurets namn eller dess namns tal. Här gäller det att vara vis. Den som har förstånd må räkna ut vilddjurets tal, ty det är en människas tal. Och dess tal är sexhundra sextiosex." (Upp. 13:11-18)

Vi lever nu i en tid av upplösning. Det står om att laglöshetens människa ska träda fram. Laglöshet kan också vara en hel mängd nya lagar som stiftas. Antikristliga lagar, lagar mot församlingen, mot Guds bud. Vi känner igen lagarna som på olika sätt har stiftats under efterkrigstiden i vårt land, om äktenskapet, till exempel. Man ska fritt kunna skiljas och nu legaliserar man också helt perversa förhållanden, såsom homosexuellt partnerskap. Det här rullar bara på. Nu kommer de nya lagarna. Jag läste härom veckan i tidningen att man i vår huvudstad redan har politisk majoritet för att acceptera homosexuella adoptioner.

För att inte tala om abortlagstiftningen. Sedan 1975 har 800.000 barn offrats, jag vill säga, på Mamons altare. De är offrade för bekvämlighets skull. Inte på grund av sjukdom; att det skulle föreligga fysiska problem som kräver akut insats för att rädda modern, nej, rena be-

kvämlighetsmord. Detta är fruktansvärt!

Nu växer det också fram en väldig debatt om eutanasi, "dödshjälp", som det heter. Man vill ordna så att de gamla ska få dö på ett humant sätt; -De ska inte behöva lida... I Holland finns det redan lagstiftning som legaliserar dessa mord. Man kan nu resa dit från hela världen för att få hjälp att dö. Denna lagstiftning kommer förmodligen snart till andra EU-länder. Man menar att människan ska dö "värdigt", men utan Gud. Ingen ska bestämma över min kropp, ingen ska tala om för mig vad jag ska göra. Man har gjort sig själv till Gud, att råda över livet. Så är det också med DNA-forskningen. Man experimenterar med människans gener, manipulerar med skapelsen. Man har trätt in på Guds område och äter av "den förbjudna frukten"...

På sista tiden har jag läst i den kristna pressen hur man talar lite försmädligt om "syndakatalogen". "Kommer ni ihåg hur det var förr", säger man. "Vi ska inte ha någon syndakatalog längre, vi gör vad vi känner för, det vi tycker är rätt!"

Men det finns en som är helig. Han är rättfärdig och Han vill att vi ska leva vårt liv i helighet och rättfärdighet. Jesus längtar efter att vi ska lägga av det som kan vara till hinder för att leva ett liv i nära gemenskap med honom. I den yttersta tiden krävs det verkligen att vi lägger av alla våra synder vid korset och träder närmare Jesus.

Jag kan inte tala om den yttersta tiden utan att gå in på det som rör Israel och vad som sker där. I Lukas 21 talar Jesus om hedningarnas tider som ska fullbordas. "Jerusalem kommer att trampas ner av hedningarna till dess hedningarnas tider är fullbordade."

När började då hedningarnas tider? Man menar att troligen inbröt hedningarnas tider i samband med att konung Josia föll vid ett slag år 608 f. Kr. på en speciell plats. Vi kan läsa om det i andra Konungaboken:

"Vad nu mer är att säga om Josia och om allt vad han gjorde, det finns upptecknat i Juda konungars historia.

I hans tid drog Farao Neko, konungen i Egypten, upp mot konungen i Assyrien, till floden Frat. Då tågade konung Josia emot honom; men blev dödad av honom vid Megiddo, under den första sammandrabbningen." (2 Kon. 23:28-29)

Megiddo benämns med samma namn idag: Megiddoslätt eller Harmagedon. När vi talar om Harmagedon förflyttar vi oss rakt in i Uppenbarelseboken och den yttersta tiden. Den vedermöda som jag nämnt ska övergå hela jorden, och den kommer att få sitt klimax just vid Harmagedon. Där fanns en befästning som Israels konungar utnyttjade just vid maktövertagandet av landet. Megiddo var en mycket strategisk och viktig plats. Slätten som det här handlar om är omgiven av flera berg, bland andra berget Karmel, där Gud uppenbarade sig. Det var dit Abraham först kom när han kom in i landet, och dit återvände han och offrade. Detta var alltså en strategisk plats.

Salomo byggde på sin tid ut den fästning som fanns där och det var där som konung Josia stupade mot Farao Neko. Man menar att i och med detta nederlag, inbröt hedningarnas tider. Jag tror inte de är avslutade, även om staten Israel är utropad. Staten Israel, det politiska Israel, är inte i sin helhet det Israel som Bibeln talar, som ska bli frälst på en enda dag. Det finns också ett andligt Israel. Det är en kvarleva, den tredjedel som blir räddad; en skara som ska stå fram i härlighet tillsammans med församlingen.

På platsen Megiddo har under historien skett många märkliga ting. Bland annat bröt arabkrigaren Salladin under 1100-talet den segertriumf som Korsfararna fram till dess farit fram med. Detta skedde just där. Denne krigare lyckades iallafall åstadkomma något gott i det att han satte stopp

för det fruktansvärda härnadståg som drog fram i Europa. Målet för Korsridarna var ju framför allt att kristna judarna. Detta har man sedan försökt göra i alla tider. Man ville tvinga dem – bara de lät sig döpas och bekände namnet Jesus skulle de skonas till livet, annars skulle de dödas i Guds namn!

Det är mycket fruktansvärda ting som företagits i Guds namn, men det är fortfarande varken genom politiska eller religiösa lösningar som profetian skall gå i uppfyllelse, utan genom den levande Gudens Ande.

När Napoleon såg Megiddoslätt, lär han ha sagt: "Här skulle jag vilja se världens härar drabba samman!" Han visste nog inte hur exakt och fruktansvärt hans önskan ska gå i fullbordan.

Man talar nu så mycket om fred och säkerhet. Vi har en stark fredsrörelse. Man menar att genom fredsrörelsen och miljörörelsen ska vi skapa fred. Men den fred som dessa kan åstadkomma, kommer att vara mycket kortvarig och falsk.

Det är väldigt svårt att i vår tid behandla ett budskap om att det ska bli sammandrabbningar och krig, ett krig som människorna aldrig tidigare har skådat. Det är svårt att tala om detta, när järnriddan har fallit och spänningen mellan öst och väst till synes har försvunnit.

Så här står det i 1 Tess. 5 "När folk säger "Fred och trygghet..." eller som det heter i en annan översättning: "fred och säkerhet...", "...då drabbas de av undergång lika plötsligt som smärtan kommer över en kvinna som skall föda, och de slipper inte undan. Men ni, bröder, lever inte i mörker, så den dagen kan överraska er som en tjuv."

Det sägs att Jesus ska komma som en tjuv om natten. Men det gör han inte för församlingen. För oss är han ingen tjuv, han är härlighetens Herre. För oss ska han inte komma som en överraskning, nej, vi är förberedda att möta Jesus.

"Men ni, bröder, lever inte i mörker, så den dagen kan överraska er som en tjuv. Ni är alla ljusets barn och dagens barn. Vi tillhör inte natten eller mörkret."

Jag vill nu peka på en företeelse som det är viktigt att vi känner till. Det är något vi är utsatta för varje dag. Vi läser i Uppenbarelseboken 16:12

"Den sjätte tömde sin skål över den stora

floden Euftrat, och dess vatten torkade ut så att vägen bereddes för kungarna från Östern. Och jag såg att det ur drakens gap och ur vilddjurets gap och ur den falske profetens mun kom ut tre orena andar som liknade paddor. De är ondskefulla andar som gör tecken, och de beger sig ut till kungarna i hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag. – "Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och man ser hans kön." – Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Harmagedon." (Upp. 16:12-16)

Orena andar i form av paddor som ska göra tecken, och som kommer att samla konungarna till strid.

Jag vill inte dra för snabba slutsatser, men jag tänker direkt på en sådan företeelse som massmedia. Tänk vilken fruktansvärd makt media har att påverka "konungar", regeringar över hela jorden att vända sig mot Israel. Är inte just detta något som vi ser i vår tid? Man vrider och vänder på fakta.

Låt mig ge ett exempel: Det sker ofta konflikter mellan olika etniska grupper. Dessa konflikten är som regel inom ett land, och man försöker då på bästa sätt lösa den direkt mellan de olika etniska grupperna. Men så fort det handlar om Israel - då det handlar om judar och araber - då är det inte längre ett problem som dessa folk ska förmås att lösa tillsammans. Utan istället angriper man nationen Israel, judarna och deras bakgrund, vad som skett i historien. Man målar upp en bild av ett folk som roffat åt sig ett stycke land och som sedan enbart förtryckt "urbefolkningen". Så skapar man en bild i massmedia för att vända människors sinnen emot detta folk.

Jag menar inte att vi som Guds folk, den kristna församlingen, ska ställa oss upp och försvara det politiska Israel. Det har begåtts handlingar på båda sidorna som är helt fruktansvärda och det sker övergrepp och terrorhandlingar med ett lidande som inte går att beskriva.

Men dessa orena andar som liknar paddor har en fruktansvärd makt. De åstadkommer tecken, men det är "vinklade" tecken. Det konungarna får se är inte sanningen. Man har konstruerat något för att åstadkomma en bild. Varför då? Jo, för att förmå konungarna att samlas till strid på Guds den Allsmäktiges stora dag. Det står skrivet att man drar dem i käftarna ner till Harmagedon.

Det som kommer att ske där är en fruktansvärd katastrof som medför oerhörda skador; inte bara på människor. Det talas om blod som ska flyta, Guds vredes vinpress ska trampas. Hästarna ska vada i blod. Det står också att hela växtriket och djurriket, hela skapelsen ska våndas. Jag rekommenderar ett studium av hela kapitel 24 i Jesajas bok.

"Jorden har blivit orenad under sina invånare, ty de har överträtt Guds undervisning, kränkt lagarna och brutit det eviga förbundet. Därför förtär en förbannelse jorden, de som bor på den måste straffas för sin skuld. Därför tynar jordens invånare bort, bara några få är kvar." (v.5-6)

Och så läser vi längre fram:

"Jorden brister, ja den brister. Jorden rämnar, ja den rämnar. Jorden vacklar, ja den vacklar. Jorden raglar som en drucken." (v. 19-20)

Så kommer det att vara, ja, vi är redan där. Jorden raglar, hela skapelsen våndas. Vi har drabbats av miljöförstöring som fördärvar fruktansvärt. Bara under de senaste femtio åren har jorden förstörts så till den grad att till och med förmågan för människan att reproducera sig, att föröka sig, har minskat drastiskt. Vi har fördärvat hormonerna för vår bekvämlighets skull. Vi använder exempelvis mängder av engångsmaterial av plast som vi sedan slänger. PCB:er och DDT och andra kemiska produkter går så småningom går ut i naturen, förtärs av djuren och kommer tillbaka genom kretsloppet till människorna. Så blir våra kroppar förgiftade och påverkade.

Man har upptäckt på vissa områden att djur uppträder som om de vore homosexuella. Däggdjur och fåglar som inte vill para sig längre. Sälar som levt på havets fisk kan inte finna föda längre. Även människor uppträder plötsligt abnormt i en mycket större utsträckning än någonsin tidigare. Varför? Därför att den syndiga människan har fördärvat jorden. Vad har man gjort? Jo, man har överträtt Guds undervisning, kränkt lagarna och brutit det eviga förbundet. Samtidigt säger kyrkan: -Vi får inte skrämman.

Därför kommer nöden. Det är så typiskt, just det vi ser i Afrika, i de fattiga länderna i Centralamerika och Sydamerika, där blommar exempelvis sjukdomen AIDS ut. Just de fattigaste får betala för att vi i de rika länderna ska ha vår välfärd. -Vi kan ju alltid sälja vapen från Bofors innan det stora kriget bryter ut...

I Uppenbarelseboken 14 står om detta krig som ska äga rum.

"Och en annan ängel, som hade makt över elden, kom ut från altaret. Han ropade med stark röst till ängeln med den skarpa skäran: "Räck ut din skarpa skära och skörda druvklasarna på jordens vinstock, ty dess druvor är mogna." Och ängeln räckte då ut sin skära över jorden och skördade druvklasarna på jordens vinstock och kastade dem i Guds vredes stora vinpress. Och vinpressen trampades utanför staden, och blod flöt från pressen och nådde upp till betslen på hästarna på en sträcka av ettusen sexhundra stadier." (v. 18-21)

Ett stort, c:a trettio mil brett, område kommer det att vara där de kommer att dra samman, dessa allierade skaror. De gemensamma trupperna inom EU, de ryska allierade trupperna tillsammans med Afrikas, Asiens, USA:s och havsländernas trupper – ja, alla kommer att vara påverkade av dessa paddandar som förberett människornas sinnen.

Jag vill säga dig ännu en gång; tro dem inte – de talar inte sanning. De tecken som de gör och kommer att göra är inte sanna. Lyft upp ditt huvud, lyft upp era huvuden! Nöden ska bli förkortad. Det kan vi läsa om i Markus 13, där Jesus talar om allt som skall ske. För att inte hela mänskligheten ska gå under måste denna tid bli förkortad.

"Ty det skall i de dagarna komma en sådan nöd att något liknande inte har förekommit sedan Gud i begynnelsen skapade världen, och inte heller skall komma. Om Herren inte förkortade den tiden skulle ingen människa bli frälst. Men för de utvaldas skull har han förkortat den tiden." (v. 19-20)

Hur kommer det att ske? Jo, då denna fruktansvärda nöd drabbar det lilla folk, kommer den helige Ande att verka på dem så att de söker Herren, de kommer att vända sig till Gud och ropa om hjälp.

Slutligen ska vi läsa i Uppenbarelseboken 19:

"Och jag såg himlen öppen, och se; en vit häst, och han som satt på den heter Trofast och Sann, och han dömer och strider i rättfärdighet. Hans ögon var som eldslågor, och på sitt huvud bar han många kronor. Han hade ett namn skrivet som ingen känner utom han själv. Han var klädd i en mantel som hade dopats i blod, och det namn han har fått är Guds Ord. De himmelska härarna följde

honom på vita hästar, och de var klädda i vitt, rent linnetyg. Och ut ur hans mun kom ett skarpt svärd, som han skall slå folken med, och han skall styra dem med järnspira, och han trampar Guds, den Allsmäktiges stränga vredes vinpress. Och på sin mantel och på sin höft har han ett namn skrivet: "Konungarnas Konung och herrarnas Herre." (v. 11-16)

Den helige Ande skall verka fram detta. Israels folk ska söka sin frälsning. Då kommer de ord som Petrus talade i sin pingstpredikan, slutligen att komma till sin fullkomning: "Det skall ske att jag skall utgjuta min Ande över allt kött." Då kommer vi att få se detta fullt ut.

Men det gäller att vi redan nu har våra kläder tvagna i Lammets blod, så vi inte låter oss påverkas, inte dras med av dessa krafter som vill lura oss här i tiden.

Vi sjunger "Alla, alla skall se, den härlige Jesus jag äger..." Precis detta ska gå i fullbordan. Alla ska se Jesus! Också de som har stungit honom, också judarna som drev honom till korset skall få se Härighetens Herre och de ska bekänna att han är konung och Messias.

I denna tid är det så många som försöker hjälpa Gud att dra Israels folk tillbaka till sitt land, men vi har inte fått något sådant uppdrag. En fruktansvärd stor slakt ska äga rum i Israel. Jag tror inte det är församlingens uppgift att engagera sig i att transportera någon enda dit! Församlingens uppgift är en enda: att predika Kristus! Också Paulus fann det angeläget att judarna skulle få höra budskapet om Jesus. Skulle vi i vår tid ha fått ett annat uppdrag än aposteln? Ingalunda! Predika Kristus, så att också judarna kan bli frälsta.

En fruktansvärd nöd ska gå över vår jord. Den kommer över Israels folk och över alla andra folk, men också över församlingen. Varför säger Jesus annars: "Om Herren inte förkortade den tiden skulle ingen människa bli frälst"?

Vi måste förstå detta oerhörda allvar och hålla oss riktigt nära Jesus Kristus. Det är förödande krafter som är verksamma och påverkar också kyrkorna idag, genom massmedia och lagstiftning i vårt samhälle. Vi påverkas alla på olika plan.

Jag vill rekommendera dig att fortsätta studera detta ämne! Jag nämnde Jesaja 24 och vill också påminna om Uppenbarelseboken, kapitlet 6-9, som talar om allt som skall ske. Den helige Ande kommer att vägleda dig, så att du kan tränga in i det profetiska Ordet! ■

Helt plötsligt strömmar de ut ur kyrkan. Runt 1000 mötesbesökare, anförda av Gaykören, sjunger "Yes, I know - freedom is coming!" - Ja, jag vet, friheten kommer!

De 15-tal demonstranterna bakom muren av poliser ser inte rädsla ut, inte arga, inte förvånade. Bara konstaterande. Slaget var redan utkämpat - "Jag kände att vi fick kraft" sa en av Maranataungdomarna.

Reportage: Paulus Eliasson

Det var vid Storkyrkan, sista söndagen i homosexuella prideveckan 2001. Man inbjöd homosexuella till ekumeniskt nattvardsfirande vid en mässa kallad "Kärlekens mässa", anordnad av EKHO (Ekumeniska Kristna Homosexuella Organisationen) och Stockholms stift.

Strax innan tillställningen anlände en grupp ungdomar från Maranataförsamlingen i Stockholm till platsen, med traktater och tidningar. "Prisgiven mänsklighet" - stod det på traktaten, och jag frågar en av ungdomarna, **Emanuel Johansson**, vad syftet var.

-För det första är bibeln klar över att homosexualitet är synd, vilket måste predikas. För det andra är bibeln grunden för min tro, och att kalla något dylikt som denna tillställning för kristet tycker jag är befängd.

Patrik Brinkmann, som var en annan av demonstranterna, menade också att den

Prästen undrade:

- Kan inte bibelte

sista portion av sälta inom Svenska Kyrkan, har gått förlorad i och med öppnandet för homosexuella organisationer.

Så det var alltså med detta som bakgrund, som gruppen under lugna omständigheter ställde sig på gatan utanför Storkyrkan.

Inne i kyrkan hölls mässan, och **Mikael Eliasson**, redaktör och fotograf för tidningen Maranata! reflekterar därför:

-Predikan som hölls under mässan av en kvinnlig f d pastor inom Missionsförbundet, ivrigt applåderad av sin kvinnliga partner, gjorde allt för att få bort all känsla av skuld och skam. "Vi vill inte gömma oss bakom skuld och skam" sa programbladet. Här blir de fråntrövade rätten att känna sann befrielse och förlåtelse.

Just innan mötet avslutades, kom några unga kristna från en pingstförsamling. Det var inte planerat eller överenskommet, men deras personliga initiativ och närvaro med tre stora plakater med utvalda bibelord, blev en styrka för demonstranterna som redan stod där. De tre var **Daniel Schevchuk** med sin fru och hennes syster. Daniel hade sett EKHO:s gudstjänst förra året och då beslutat sig för att protestera i år.

- Det är ju så att synden hör hemma i världen. Församlingen ska vara utan fläck.

Sida vid sida stod de - och det fanns inte så mycket att välja på. För när EKHO:s gaykör anförde kyrkbesökarna

ut på gården, blev känslorna upprörda. De nu ca. 15 demonstranterna blev ombudade av polisen att flytta sig, men när de inte gick med på det, ställde poliserna sig mellan besökarna och demonstranterna - och de som inte ville bli föremål för attacker och okvädingsord, gjorde bäst i att hålla sig nära varandra bakom linjen.

Jag frågar Daniel om han var beredd på reaktionerna.

- Ja, vi hade faktiskt tänkt oss att det skulle bli slagsmål. Vi hade stått vid pride-paraden och hållit upp en bibel - och då kände vi verkligen vrede från de homosexuella.

Det blev inga slagsmål, men Daniel berättar att en man kastade sig på hans fru - men han blev omhändertagen av polisen.

Att många av arrangörer och kyrkbesökare sökte tillfälle att provocera, var det inte tvekan om. Sexuella anspelningar, vidriga skämt och ett provocerande uppträdande, ivrigt applåderat av präst och prästinna, var något som demonstranterna fick utstå.

Varför tror du att kyrkbesökarna betedde sig på det här viset, frågar jag Roger Lindroos, som under demonstrationen hjälpte till att hålla upp ett plakat med texten: "Det är en styggelse!"

-De ville visa att de var många mot oss som bara var ett fåtal. De försökte avvärja oss med sin ihärdiga körsång. Det fick nog inte riktigt den effekten de önskade, eftersom vi stod kvar tills de

flesta hade gått.

En del ville diskutera - vad tog de upp?

-De försökte få det till att om homosexualitet är synd, så är det enligt Bibeln också synd att raka sig, gå med kläder av olika sorters tyg osv. med hänvisning till Mose lag.

-Det bekräftar bara att de inte har förstått bibelns budskap om synd och nåd. Utan man vill leva kvar i synden, samtidigt som man ska ha välsignelse från den Gud som man gör uppror mot.

Så det blev också en del diskussioner. En lesbisk kvinna ropade "Vi har inte samma Gud - min Gud är en förlåtande Gud." Varpå man naturligtvis måste fråga sig: Förlåtande mot vad? Vad behöver förlåtas? Synden är ju avskaffad, enligt deras livsstil.

De skrifter som delades ut, publicerade dels i tidningen Maranata!, och dels på Maranatas hemsidor är polisanmälda för hets mot folkgrupp och olaga hot. Redaktör på Maranata och skribent av den ena artikeln är **Berno Vidén**.

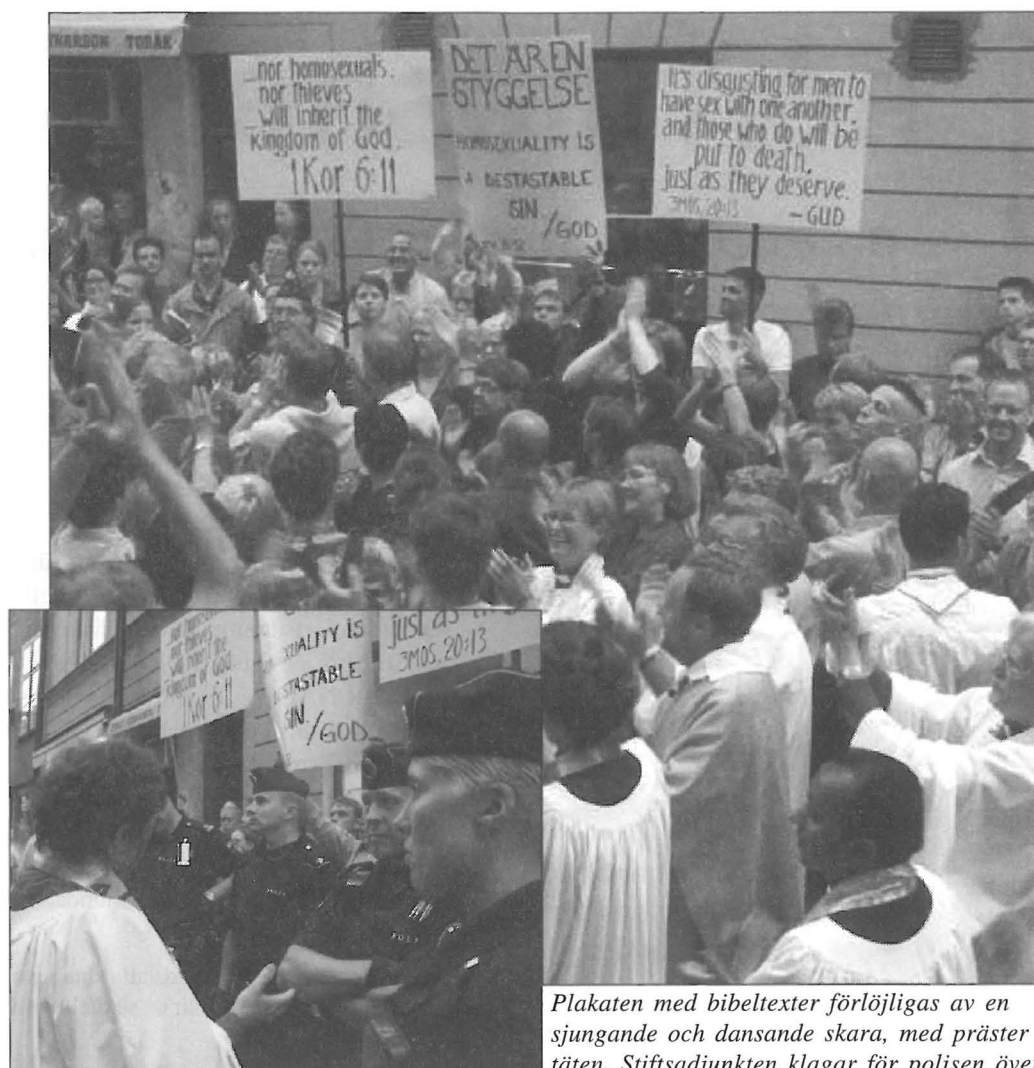
Är polisanmälan någonting förväntat?

-Den är förväntad, men skrämmande. Skrämmande på grund av att det som har legat till grund för samhällets uppbyggnad, idag anses vara onormalt och kränkande.

Är det rätt att skriva sådant som människor uppfattar som kränkande, och sårande?

-Vi tackar Gud, om vi kan bidra till att människor upplever ett stygn i sina hjärtan.

n uppfattas som ett hot?

Plakaten med bibeltexter förlöjligas av en sjungande och dansande skara, med präster i täten. Stiftsadjunkten klagar för polisen över plakaten.

Medvetenheten om synd är ett stort steg på vägen till befrielse.

Vad är syftet med artikeln?

-Ett syfte är att skapa opinion i en debatt som är mycket likriktad och förljugen. Media och framstående politiker verkar ha kommit överens om att inte låta folkets röst bli hörd i frågor som rör homosexualitet.

Är du förvånad över att man reagerar på ett så konfronterande och aggressivt sätt?

-Nej. Däremot är jag förvån-

nad över bristen på kunskap, och alla billiga argument som man möter i en sådan konfrontation. Där har kyrkan svikit.

Är det centrala i protesten att just Svenska Kyrkan öppnar dessa gudstjänster?

-Nej, Svenska Kyrkan är väl bara ett serviceorgan åt svenska staten i det här sammanhanget. Men vad jag tycker är skrämmande, det är att se och höra människor i nyckelpositioner i samhället, vara så styrda att man inte vågar framföra någon som helst negativ kritik, av rädsla

att bli föremål för exempelvis mediadrevet eller myndigheters åtgärder.

Till slut frågar jag än en gång Daniel Shevchuk om vad han tror om argumenten att homosexualitet är en kärlek från Gud.

-Det är kyrkans eget fel. Församlingarna har predikat mycket kärlek, men inte den dömande Guden. Jesus säger att Gud ska döma världen. Evangelium är predikat på ett utspädd sätt och nu ser vi konsekvenserna av det.

Församlingen måste för-

kunna att efter frälsningen så kommer också helgelse.

- Vad är då lösningen för den homosexuelle?

Jag vill att homosexuella ska veta att vi inte är deras motståndare. Vi hatar inte homosexuella - vi älskar dem.

Vi vill att de ska söka hjälp i församlingen. Man behöver hjälp från någon kristen person som man har förtroende för - och framför allt från den Helige Ande. I sig själv klarar man inte det.

Åter till demonstrationen, för några avslutande funderingar. Stiftsadjunkt Ann-Cathrin Jarl sa till en polisman, med hänvisning till bibelordet på ett av plakaten: "Kan inte detta uppfattas som ett hot?" och hon övervägde, enligt uppgift till Expressen, att göra en anmälan. Den direkta funderingen blir naturligtvis: Ska en präst göra en anmälan mot Bibeln?

-De höll upp vidriga plakater med bibelcitater om att homosexualitet är en styggelse, sa Per Olof Widell, vice förbundsordförande för EKHO, till TT. Frågan är: Vad var vidrigt? Var det bibelcitaten som var vidriga? Intressant kommentar från en ledare för en så kallad kristen grupp...

Guds Ord är levande och kraftigt. Man kallade demonstranterna för dömande, men som en av dem sade: "Det behövs inte - Guds Ord självt är en domare över hjärtats uppsåt och tankar. Vi säger bara vad som är Guds Ord." ■

NYA TRENDER OCH GAMLA STIGAR

En artikelserie av
Stig Andreasson

Vår tids normlöshet

*- en andlig och moralisk katastrof
utan motstycke i historien*

I den fjärde artikeln i denna serie ska vi se hur mitt i allt det makabra elände som präglar vår förvirrade och normlösa tid så har Bibeln ett hoppets budskap

Jesus Kristus själv använder ett mycket starkt uttryck då han talar om den yttersta tidens etik och moral. Han använder nämligen ordet "Laglöshet" och han säger att den kommer att öka. På nytestamentlig grekiska är det ordet "anomia" som återger vad Jesus sade. Det ordet har knappast blivit ett låneord i vårt språk. Men exempelvis i franskan har det blivit ett sådant och heter helt enkelt "anomie". Det brukas dock nästan aldrig i normalprosa. Ett annat grekiskt låneord som är mera känt är "anarki". Det betecknar ett tillstånd som uppstår då människor vägrar att böja sig för samhällets politiska och sociala lagar.

"Anomi" eller laglöshet däremot betecknar en avsaknad av normer och regler för liv och vandel. Det var just detta Jesus sade skulle komma att ske i de yttersta dagarna. Då skulle laglösheten förökas. Laglöshet är värre än lagbrott. Det är ett försök att upphäva lagen. Den laglöse handlar som om inga regler, normer eller lagar skulle finnas till. I praktiken innebär detta att allt blir tillåtet.

Bibeln talar om en period i Israels historia då "var och en gjorde vad honom behagade." Den säger också att i de tider då Israel var utan präster som un-

dervisade folket och utan någon lag, då kunde ingen färdas tryggt i landet. Ett folk utan lag blev ett folk utan trygghet.

Normlösheten har blivit den västliga världens stora problem i vår tid.

Äldre tiders normer, regler och värden har satts ur spel. Detta kallas ibland med ett fint ord för "värdeneutralitet" men är egentligen en brist på verkliga livsvärden. Då det gäller livsåskådning och livsstil har de flesta inte längre någon fast utgångspunkt. Det som ger mig personlig njutning, tillfredställer mig och passar mig just nu - det känner jag mig fri att göra! Så tänker många och lever också därefter.

Denna moderna livsinställning är ett arv från en rad filosofiska och pseudo-vetenskapliga riktningar och teorier, som utmanat och angripit den kristna trons grundvalar. De flesta människor har visserligen aldrig läst vad de tongivande tänkarna inom dessa riktningar har skrivit, men massmedia ser till att vi får deras inflytande in över oss så gott som dagligen. I den normlöshetspropaganda som vi faktiskt är utsatta för är det några ut-

tryck som ofta återkommer. Man säger att FÖRR I TIDEN trodde man så eller så. Sedan fortsätter man med nästa slagord som börjar så här: FORTFARANDE MENAR NÅGRA FÅ att det är så eller så. Med andra ord vi har alltså lämnat gamla tiders trånga moralbud bakom oss. De som fortfarande håller på dem är bara några få. Vi skall citera något från en lärobok utgiven i ett av våra nordiska grannländer. Där kan vi läsa följande, fritt översatt:

"Alla önskar att få tillfredställa sina sexuella behov och målet blir då sexuellt samlag.

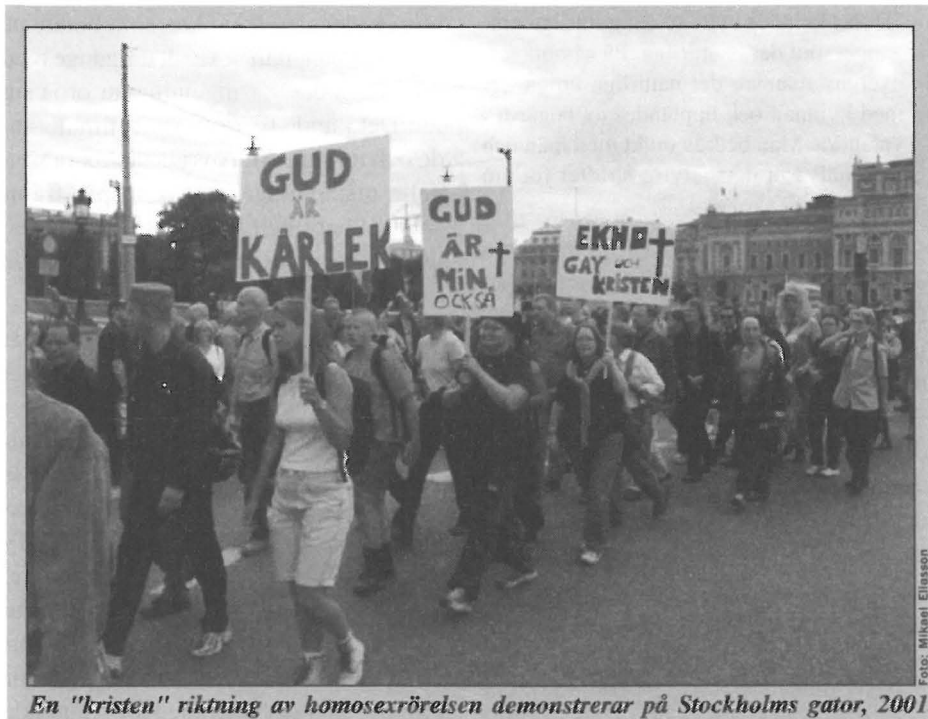
FÖRR I TIDEN menade många att äktenskapet var den enda legitima ramen för sexuellt samliv och att återhållsamhet före äktenskapet var bra. Både kyrka och skola förkunnade detta.

I VÅRT ÅRHUNDRADE har kravet på avhållsamhet ersatts av en annan norm: Sexuell frihet och tillfredställelse. De flesta accepterar att ungdomen har rätt till sexualliv. Kondomer, spiral, p-piller och andra moderna preventivmedel gör det möjligt att undvika graviditet."

I kapitlet om homofili säger samma lärobok:

"Homofili har i hundratals år betraktats som en skam och en olycka. FORTFARANDE HÄVDAR NÅGRA att homofili är äckligt och skadligt för samhället. Kyrkan måste ta på sig mycket av skulden till detta. En undersökning visar att 90 procent godtar homofili i sin omgivning."

NYA TRENDER OCH GAMLA STIGAR

En "kristen" riktning av homosexrvörelsen demonstrerar på Stockholms gator, 2001.

Som vanligt är i denna normlöshets-propaganda, tar man till väldigt höga siffror då det gäller att mäta samtidens entusiasm för homofili. Andra undersökningar har som bekant resulterat i mycket annorlunda tal och siffror. En sak är säker. Att kalla dessa lärobokutläggningar "värdeneutral undervisning" kan bara uppfattas som ett dåligt skämt. Här framställs den kristna etiken och moralen som gammaldags och trångsynt. För moderna människor hör den det förgångna till.

Accepterar vi denna normlösa livssyn, då måste vi slopa en hel massa ord i det svenska språket. Vilka då? Här kommer några av dem: Otukt. Omoral. Osedlighet. Tygelslöshet. Lättsinnighet. Lösaktighet. Oanständighet. Skörlevnad. Plus en rad andra. Varför måste vi slopa dessa ord? Helt enkelt därför att de saknar mening i ett normlöst samhälle. Det finns ju inte längre något som är osedligt eller omoraliskt i ett sådant samhälle. Detta är på god väg att bli praktisk verklighet i vårt eget land och det kommer att föra till en andlig och moralisk katastrof utan motstycke i historien.

**Det är högst märkligt att
tänkande människor
kan acceptera normlösheten.**

På de områden som inte handlar om religion, etik och moral accepterar vi ju

utan diskussioner att det måste finnas regler. Tänk bara på trafikreglerna! Om en engelsman skulle komma till Stockholm med sin bil och köra på vänster sida skulle det förmodligen sluta mycket illa. Om hundra engelsmän skulle göra likadant blev det naturligtvis ännu värre. Och tänk om de allesammans skulle resonera så här: "Vi är ju engelsmän. Vi har engelska körkort. Våra bilar har raten på höger sida och är avsedda för vänstertrafik. Förresten körde Ni på vänster sida här i Sverige också förr i tiden. Varför har Ni ändrat på det? Dessutom betraktar vi oss som fria människor. Vi gör vad vi har lust till. Vi vill inte vara slavar under en massa dumma trafikregler." Följande dag skulle vi förmodligen läsa en fet rubrik på Dagens Nyheters framsida: "HUNDRA HELTOKIGA ENGELSMÄN ORSAKADE FULLT TRAFIK-KAOS I STOCKHOLMS CENTRUM." Nej, ingen tror att trafiken i en storstad kan fungera utan normer och regler.

Om inte sexualdriften regleras av några som helst moraliska normer blir den rätt och slätt djurisk. Sexualiteten kan också liknas vid elden. Om den släpps lös och får härja fritt kan hus och hem förstöras till grunden. Nyligen såg jag någonting som liknade början till en skogsbrand i närheten av en stad i Värmland. Väldiga flammor och en tjock, grå

rök steg upp mot himlen ett stycke utanför stadens bebyggelse. Nästa dag kunde vi läsa i tidningen att stadens Folkpark brunnit ned till grunden. Ett närbeläget skogsparti blev också lågornas rov. Den elden var inte under kontroll, därför orsakade den skador för många miljoner. Men vi vet också att då elden är under kontroll ger den behaglig värme och en skön atmosfär i hemmet även under den kallaste vinterdag.

Enligt Bibeln är sexualiteten i sig själv ingenting fult eller orent. Den är tvärtom något av det finaste och ömtåligaste livet ger oss. Men då måste den vara under kontroll och leva innanför de ramar Gud har satt. Många upplever dessa ramar som en tvångströja. Men det är ett missförstånd. Guds lagar är beskyddande lagar. Gud vill beskydda oss från de faror och lidanden som en ohämmad sexualitet oundvikligen för med sig.

Bibeln varnar för brott mot sexuallivets normer och lagar.

I 1 Kor. 6:9 står det skrivet:

"Bedra inte er själva! Varken otuktiga eller avgudadyrkare, varken äktenskapsbrytare eller de som utövar homosexualitet eller de som låter sig utnyttjas för sådant....skall ärva Guds rike."

Och Levande Bibeln översätter 1 Tess.4:4 på följande sätt:

"Gud vill nämligen att ni skall vara heliga och rena och att ni avhåller er från all sexuell synd. Var och en av er bör gifta sig i helgelse och ära."

Många är säkert innerst inne övertygade om att Bibeln har rätt. I verkligheten är många människor rädda för den normlösa livsstilen. En man kan skryta vitt och brett om att han har frigjort sig från religionens stränga moralbud och livsfientliga krav. Men samtidigt hoppas han i djupet av sitt hjärta att hans 16-åriga dotter inte skall falla för frestelsen att ha sex tillsammans med de jämnåriga pojkarna i hennes skolklass. Hans fru är förskräckt bara vid tanken på att dottern redan skulle ha haft sex med flera olika män den dag då hon i vit klänning kommer att stå som brud för att förenas med den hon valt som sin livsledsagare. Och säg-vilken flicka drömmer om att få gifta sig med en man som haft extra

NYA TRENDER OCH GAMLA STIGAR

många sexuella förbindelser tidigare? Hur många unga män önskar sig en brud som är en speciellt erfaren sexpartner? Är inte hans ideal att finna en ren jungfru? Eller har sådana drömmar redan upphört att existera i vår normlösa tid? I så fall har de högröstade representanterna för s.k. "fri kärlek och fritt sexliv" verkligen berövat ungdomen något av det vackraste i livet.

Då det gäller homofilt samliv använder Bibeln två benämningar på detta, nämligen "onaturlig otukt" och "synd mot naturen." Det är emellertid någonting som man ofta glömmer bort i homofildebatten. Det är att Bibeln faktiskt inte säger att homofilt samliv är en större synd än många andra synder. Äktenskapsbrott och otukt mellan personer av skilda kön döms lika hårt som det homofila samlivet. Vad Bibeln däremot säger är att homofili är en av följderna av den stora kollektiva synden - nämligen människosläktets avfall från Gud.

Detta kommer tydligt fram i Romarbrevets första kapitel. Där sägs det att trots att människorna från början kände Gud, så prisade de Honom inte som Gud och ansåg det inte vara av något värde att känna honom. Därför sänkte sig mörkret över deras oförståndiga hjärtan och de blev utlämnade till sina skamliga lidelser.

Verserna 26 och 27 i ovannämnda kapitel säger:

"Deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det onaturliga. På samma sätt övergav männen det naturliga umgänget med kvinnan och upptändes av begär till varandra. Män bedrev otukt med män och fick själva ta det rättvisa straffet för sin förvillelse."

Detta är allvarliga ord. En av följderna av människosläktets kollektiva avfall från Gud är alltså pervers och onaturlig sexualitet. Detta betyder inte att den enskilde som kämpar med homosexuella böjelser ensam personligen bär skulden till detta. Vi lever alla i syndafallets värld och drabbas alla på olika sätt av följderna av detta. Idag påstår man ofta att den som är homofil är "född sådan". Han har en annan sexuell läggning än den heterofile och den måste han få leva ut. Men detta är att hänföra homosexualiteten till skapelseordningen, vilket är på kollisionskurs med Bibeln som säger att den är en följd av syndafallet.

Bibeln har ett hoppets budskap i en normlöst tid.

En av de händelser som varit med om att skapa våra dagars normlösa livsstil är utan tvekan publicerandet av den s.k. "Kinsey-rapporten". Kinsey var amerikan och ståtade med titeln "vetenskapsman" och det har man ju en väldig respekt för i vår tid. Meningen med hans rapport var att kartlägga amerikanarnas sexualvanor. Han påstod att en mycket

hög procent av de pojkar, som bodde på landsbygden; haft sexuell umgänge med djur. Men det var ingenting att oroa sig för. Det kunde tvärtom vara stimulerande och nyttigt. Alla övriga tänkbara sexuella utsvävningar och sidospår framställdes som helt normala, eftersom de ju praktiserades av en så övervägande stor del av befolkningen.

"Kinsey-rapporten" kom ut för bortåt 50 år sedan och enligt tidskriften "Det Bästa", åstadkom den ett kulturskifte i hela västvärlden. Det som tidigare ansetts skamligt, orent och förnedrande blev framställt som fullt normalt. Det onaturliga blev framställt som naturligt. Ty detta var ju bara verkligheten. Senare, men tyvärr alltför sent, upptäckte man att hela "Kinsey-rapporten" var ett stort falsarium. Hela undersökningen var grundad på intervjuer med prostituerade och sexualförbrytare, varav flera satt i fängelse för sina ogärningar. Trots detta kunde undersökningen få "vetenskaplig" stämpel på sig under lång tid. I verkligheten hade nog tidskriften "Det Bästa" rätt då den skrev att "Kinsey-rapporten" blev godtagen därför att "vetenskapens vakhundar sov på sin post."

Men mitt i allt detta makabra elände som präglar vår förvirrade och normlösa tid har Bibeln ett hoppets budskap. Efter att ha strukit under att de som lever i olika slags sexuella synder inte får ära Guds rike skriver aposteln Paulus:

"Sådana var en del av er. Men ni har tvättats rena, ni har blivit helgade, ni har förklarats rättfärdiga i Herrens Jesu namn och i vår Guds Ande." (1 Kor. 6:11)

Märk att det är till församlingen i Korint som aposteln skriver detta. Den staden var känd för omoral och lättsinne. Att "leva korintiskt" var ett uttryck som användes för att beteckna ett utsvävande liv och sexuella orgier. Homofila miljöer var också talrika, där männen bar långt, böljande hår till skillnad från prostituerade kvinnor som var kortklippta. Där har vi förresten en av orsakerna till att Paulus just i brevet till Korinterna stryker under hur viktigt det är att inte kasta om könsrollerna. Kvinnan skall vara kvinnlig och mannen skall vara manlig också till det yttre.

Vad som är fantastiskt är just att i den kristna församlingen som växte fram i

Skarorna demonstrerar för kärleken. Gäller det även kärleken till sanningen...?

Korint fanns det människor som varit och levat i dessa miljöer där alla tänkbara former av sexuell perversitet var rådande; men Gud vare lov, de hade blivit renade, helgade, befriade genom evangeliets budskap och genom ett personligt möte med den korsfäste och uppståndne Frälsaren. Detta är precis lika möjligt och verkligt idag. Jesus Kristus frälsar dem som kommer till Honom i detta nu.

Men för att uppleva frälsningen måste vi erkänna att synd är synd. Det är inte vår uppgift att gradera människors olika synder. Homofili är bara en av de avvikelser från det normala och naturliga som människor kan hamna i. Vi skulle kunna nämna många olika "manier" och "filier" som dyker upp som psykiska störningar hos vissa människor, som pyromani, kleptomani, nymfomani, pedofili osv.

För att bara nämna "kleptomani" så har det visat sig att denna sjukliga lust att stjäla, antingen man behöver den ting man stjälar eller inte, ofta förekommer i tredje generationen efter utpräglade alkoholister. Ja, detta förekommer så ofta att man ibland talat om en sorts lagbundenhet. Men Jesus Kristus kan spränga banden som fädernas missgärningar varit orsak till. Han kan ge fullkomlig förlåtelse och befrielse. Då det gäller homofili har vi på senare år fått inte så få vittnesbörd om att människor som lidit under detta fått uppleva befrielse och livsförvandling.

Den enskilde homofile är lika mycket föremål för Guds frälsande kärlek som alla andra människor. Vad som är allvarligt i vår tid är att den homofila rörelsen driver politisk och social propaganda och kommer med meningslösa och orimliga krav. Det är nämligen orimligt att kräva att det skall anses lika naturligt att ett barn har två fäder eller två mödrar som att det har en far och en mor. Det är också meningslöst att kräva att sexuell umgänge mellan personer av samma kön skall betraktas som lika naturligt som sexuell umgänge mellan man och kvinna. Det går inte att ställa hela Guds skapelseordning på huvudet och proklamera det onaturliga som naturligt. Men Guds Ord ger hopp till alla som vill komma ut av det onaturliga och finna sin verkliga identitet som män och kvinnor. ■

Berör detta kristenheten?

I Trons Värld nr 14 den 9 augusti, talas i en kluven ledarartikel, signerad av Krister Holmström, om hur politikerna "steg för steg accepterat RFSL:s agenda". Han uttrycker kritik över att endast svaga protester från kristenheten märks. Att även Trons Värld blivit försiktigare, av fruktan att framstå som negativa nej-sägare.

Under mellanrubriken "Snaran kring oliktankande dras åt" kommer sedan detta påstående: "RFSL vet att Maranata är en isolerad grupp och att alla kristna samfund tar avstånd från deras metoder i opinionsbildningen – provokativa demonstrationer och hårda ord. ... Anmälan av Maranata berör inte kristenheten i stort, men ger trots detta ökad aktualitet åt frågan om yttrandefrihet."

Man kan undra vem som gett Krister Holmström mandat att göra sig till tolk för både RFSL och alla kristna samfund?

Om de gudsmän som skrev Bibeln under Andens inspiration hade varit rädda att framstå som negativa nejsägare, hade mänskligheten inte fått något Guds Ord alls. Från första gången Gud talade till människan, kom han med förbud mot att göra sådant som skulle förstöra hans gudomliga avsikt med mänskligheten och skapelsen. Kunskapens träd, de tio budorden, gudstjänstordningen, osv.

I nya förbundets texter har vi ideligen Jesu maning: gå, och synda icke härnäst. Och i den så aktuella frågan om homosexuellt samliv, har Paulus verkligen talat klartext. Negativ nejsägare?

I den omnämnda polisanmälan mot Maranata, är det förra numrets ledare, skriven av Berno Vidén, samt en artikel av Arne Imsen som är anmälda. (De finns att läsa på Maranatas hemsida, www.maranata.st) "Provokativa demonstrationer och hårda ord"?

Utanför Storkyrkan, där man annonserat en "Kärlekens mäss", anordnad av den homosexuella organisationen EKHO tillsammans med Stockholms Stift, stod en grupp från Maranataförsamlingen och delade ut traktater, med maning till omvändelse och frälsning från synden. Tre pingstvännar, som förutom denna grupp fanns på plats, hade ingenting annat än bibelord skrivna på sina plakater. (Läsaren kan själv ta del av texten på bilder och reportage om vad som hände på sidorna 24-25 i denna tidning.) Prästens hot om polisanmälan mot att bära plakat med bibelord – är det något som angår kristenheten? Denna gång var det ju pingstvännar som tog initiativet.

Krister Holmström uttalar i sin ledare yvigt och drygt: "Anmälan mot Maranata berör inte kristenheten i stort..." Jaså? Om inte denna anmälan mot att lyfta fram Guds Ord berör kristenheten, vad berör då kristenheten?

Informationen att JK inte fann skäl till att ta upp anmälan, har inte gått ut i TT. Och det verkar inte heller som den kristna pressen anser att denna nyhet är värd omnämnande.

Snaran kring oliktankande dras åt, skriver Holmström. Och helt klart är det nya lagförslaget ett allvarligt hot mot yttrande- och religionsfrihet. Men vilka bär ansvaret för att denna utveckling fått fortgå med så få protester?

Möten och konferenser

Lärjungaskola 6/10 - 4/11

Ännu en gång bjuder Maranata-församlingen i Stockholm in till en månads bibelskola på Bällsta MissionsCenter.

Kost och logi finansieras av frivilliga offer, enligt NT:s offerprincip.

Välkommen till gemenskap kring ordet och bönen.

- Bibelstudier
- Seminarier
- Väckelsemöten
- Evangelisation
- Bönedagar
- Gemenskap

Herdar och lärare: Tage Johansson, Berno Vidén, Yngve Stenfelt, Gösta Karlson, Kjell Roos, Stig Andreasson, Hans Lindelöw, Robin Widén, tillsammans med församlingens vittnen och tillresande vänner.

Bällstavägen 100, Bromma, Info: 08-98 56 83

**BÄLLSTA
TAXI**
Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

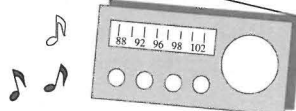
**Arlanda-
Sthlm
350:-**

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Radiosändningar

Stockholm, 88 Mhz

Dagligen 8.00-8.30
Månd. 18.00-19.00
Onsd. 19.30-20.30

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd. 21.00-22.00

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd. 21.00-22.00

Möteskassetter

*Bibelstudier från
sommarkonferensen 2001*

010715 Söndag

□ 11.00 Berno Vidén
"Sodomsanden"

□ 15.00 Missionsmöte Mikael Eliasson, Ulla Näsholm, Doris Diaz, (Dominikanska Republiken)

010716 Måndag

□ 11.00 Michael Hafsahl "Den gode herden"

□ 15.00 Hans Lindelöw "Guds Ord"

010717 Tisdag

□ 11.00 Jan-Egil Hafsahl "Guds vilja är församlingen!"

□ 15.00 Jan-Egil Hafsahl Rapport från Rumänien

010718 Onsdag

□ 11.00 Gunno Anderson "Församlingen är konkret!"

□ 15.00 Stig Andreasson "Bibelns försoningsgrund"

010719 Torsdag

□ 11.00 Berno Vidén "Sodoms synd"

□ 15.00 Hans Lindelöw "Fyra grupper som väntar Jesus"

010720 Fredag

□ 11.00 Nixon Issangya "Ett nytt förbund"

□ 15.00 Robin Widén "Ett har jag begärt..."

010721 Lördag

□ 11.00 Stig Andreasson "Förförelse eller förnyelse"

□ 15.00 Tage Johansson, Mikael Eliasson "Inför Jesu tillkommelse"

010722 Söndag

□ 11.00 Yngve Stenfelt "Jona"

□ 15.00 Missionsmöte Doris Diaz, Ulla Näsholm, Berno & Karin Vidén m.fl. (Dominikanska Republiken)

Dessutom varje kväll:

Väckelsemöte 19.00 med sång
vittnesbörd och appeller!

På vår hemsida: www.maranata.st
finns hela listan med alla möten
från sommarkonferensen.

Böcker

Alla böcker av ARNE IMSEN 50:- + porto

Guds Rike

Bibelstudier från slutet på 1970-talet. Församlingslivet i praktiken, utifrån Jesu undervisning bl a från bergspredikan.

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie över Babylon och skökan i Uppenbarelseboken.

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian

2:a upplagan - kompletterad med citat ur skrifter om Bibeln och homosexualitet.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Ny reviderad upplaga.

Bannlyst Frihet

- Fallstudie över missbrukad mediamakt

De publicistiska metoderna att avrätta en väckelserörelse avslöjas och dess konsekvenser dokumenteras.

Från död till liv

Predikosamling från 1970

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer kring Maranataväckelsen fram till 1970

Månadens kassett

Bibelstudier,
Väckelsemöten,
radiosändningar
m.m.

Årsprenumeration 250:-

"Låt Kristi Ord
rikligen bo
ibland eder!"

Möteskassetter

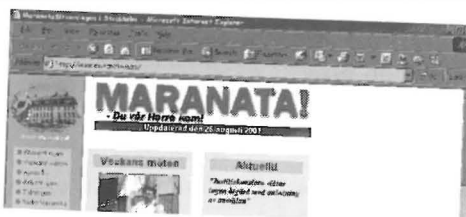

Alla möten på Bällsta MissionsCenter finns inspelade på band.

I tidningen Maranata har vi ofta att läsa om möten från konferenser och bibelskolor, och på vår hemsida finns också förteckningar över alla möten.

Alla möteskassetter 10:-/st + porto
(OBS! En del möten 2 kassetter)

Hemsidan

www.maranata.st - Maranataförsamlingens hemsida - uppdateras minst varje vecka och där kan du som har tillgång till internet läsa senaste nytt om församlingen.

Läs bl a om Maranataförsamlingens historia, verksamhet, missionsarbetet i Dominikanska Republiken (även på spanska). Hela tidningen Maranata! finns också utlagd på hemsidan.

Sångkassetter

Alla kassetter 30:- + porto

Liveinspelningar:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Himlen jublar!
- ☐ Den dubbla strömmen!
- ☐ Om du frågar om min glädje
- ☐ Jesus kommer!
- ☐ Det gamla evangeliet

Studioinspelningar

- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ Jesus lever. Hans Lindelöw sjunger egna sånger.
- ☐ Un canto de gratitud. Sånger på spanska av Belkys Rodriguez
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.

Adress

Bällsta Media Center

BOX 201 34

161 02 BROMMA

Tel: 08- 98 56 83

Fax: 08- 98 21 39

E-mail: bmc@maranata.st

Hemsida: www.maranata.st

**Välkommen med din gåva till
litteraturmissionen!
Pg 495 46 24 - 5**

HOTELL

Bo tryggt och billigt på
hotell i kristen regi

E. 595:- inkl frukost
D. 715:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma
08-627 55 55

-För prisets och miljöns skull!

Möte med det övernaturliga

Missionär Stig Andreasson har gjort många skiftande andliga erfarenheter under sina år i Frankrike, och flera trosstärkande berättelser därifrån presenteras i *Möte med det övernaturliga*.

Boken tjänar också som varning för den våg av okkultism som berör hela den västliga världen idag.

Boken innehåller 152 sidor och är utgiven av *Elias förlag*, Norge. Priset är 59 kr och den kan beställas från *Bällsta Media Center*.

Varför måste man bli frälst?

Appel av Bertil Fredriksson

En del tror att frälsning handlar om någon form av social rehabilitering. Att man blir en bättre människa och får det lite bättre ekonomiskt och blir lite skötsammare och så här. Det finns väldigt många skötsamma människor. Ordentliga, präktiga människor som inte vet att de är på väg mot ett evigt fördärv. Därför att i Bibeln står det faktiskt så; att om du inte har fått del av Guds rättfärdighet, är du på väg mot ett evigt mörker.

Ingen kan komma till Fadern, sa Jesus utom genom mig. Jesus är vägen till Gud. Om du inte har fått möta Jesus, så hjälper det inte hur fina föresatser du har. Det hjälper inte hur präktig du är och hur du har lyckats.

Det är ju så här att vi människor har en väldig förmåga att gradera: Han behöver bli frälst som det har gått så dåligt för. Honom kunde ni försöka ta hand om.

Men mina grannar, de har lyckats så bra, de har byggt villor och det står fina Volvon utanför. Det är karriär och det är pengar på kontot, aktieplaceringarna har lyckats och allting har varit så "välsignat"...

Men man vet inte att man är på väg mot ett evigt fördärv. Därför att med en förlorad själ i bröstet så är det bara evigt mörker som väntar.

För att bli frälst för evigheten måste du möta livets furste; han som har besegrat

döden. Du kan inte komma med dina egna gärningar och tro att himlen ska öppnas. Det finns ingen som kommer in i himlen på sina egna förtjänster. Du kan inte komma med vad du själv representerar och säga: Titta Gud vad jag har varit duktig, hur jag har gjort allting rätt.

Det kom en man till Jesus och sa: Buden har jag hållit. Men Jesus sa: Ett fattas dig; gå bort och sälj allt du äger. Jesus såg rakt igenom. Han såg att mannen satt fast i sina materiella tillgångar. "Gå bort och sälj allt du äger och ge åt de fattiga", sa Jesus. Han sa inte att han skulle ge till välgörande ändamål i någon verksamhet där han kunde bli applåderad för sina insatser, utan han skulle ge åt de fattiga.

Så står det att han gick bedrövad bort, ty han hade många ägodelar.

Du kanske har många ägodelar och Jesus talar till ditt hjärta att du ska ge åt de fattiga. Du upplever att det klarar du inte av. Men Jesus erbjuder nåd och frälsning. Du kan få uppleva förvandling, därför att för att kunna göra Guds vilja måste man bli förvandlad. Man kan inte komma med sina egna gärningar och tro att man kan blidka Gud. Du måste få uppleva hans frälsning, hans nåd och hans barmhärtighet.

Jesu blod renar från all synd. Jesus har burit bort alla dina synder och banat en väg till frälsning och därför kan du bli frälst. Var och en som åkallar Herrens namn skall varda frälst!